68Ste JAARGANG No. 8072 — WOENSDAG 24 JANUARI 1951 — ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev

Waar zijn de Chinese Communisten ?

Is dit weer een luchtledig van een orkaan?

Korea — Naar schatting door Amerikaanse piloten hebben bij Jaloe 18 tot 28 communistische straaljagers gestreden met 21 Amerikaanse Thunderjets. Bevestigd wordt, dat vier MIG-toestellen zeker en een mogelijk zijn neergeschoten.

Twee rolbanen bij Pjongjang werden door 46 Shooting Stars bestookt; deze vielen eerst een buitengewoon sterke luchtdoelgeschutsstelling aan. Daarna kwamen superforten, die een lading van 150 ton aan bommen op de banen lieten vallen.

Bommenwerpers van het Amerikaanse vliegkampschip „Philippine Sea" hebben gisteren een vallei ten Zuiden van Seoel met napalmbommen in een brandend kerkhof veranderd. In de vallei waren naar schatting 1500 Noordelijken.

In de monding van de Ansan werden 13 kleine schepen door geallieerde patrouilles tot zinken gebracht. Drie communistische straaljagers werden neergeschoten. Dit is de vijfde opeenvolgende dag, dat communistische straalvliegtuigen in groten getale boven Zuid-Korea gevlogen hebben.

Waar is de vijand?

Bij het achtste leger — De troepen der Verenigde Naties konden Dinsdag naar believen kilometers ten Noorden van hun linies rondtrekken en ontmoetten slechts sporadisch tegenstand van communisten, die langs het gehele front de opmars gestaakt schijnen te hebben. Van de Westkust tot Wondjoe drongen patrouilles der Verenigde Naties 11 tot 16 km. in het niemandsland door, zonder Chinese troepen te ontdekken.

Dit raadsel, gecombineerd met de voorstellen tot het staken van het vuren der Chinese regering heeft weer voedsel gegeven aan de wijd verspreide geruchten, dat de communistische troepen in Korea een algemeen bevel tot terugtrekken hadden gekregen.

Een patrouille der Verenigde Naties verklaart 200 man van een 2000 man sterke Noordelijke strijdmacht gedood te hebben. Een andere patrouille merkte 1000 Noordelijken plus 200 vrouwen op in hetzelfde gebied, waar de tegenstander bezig is met het aanleggen van kabels en zich ingraaft. Langs de Westkust zwermden patrouilles der Verenigde Naties om Soewon heen 10 km. naar het Zuidwesten, 8km. naar het Zuiden en 10 km. naar het Zuidoosten. Geen vijand werd ontdekt. Itsjon bleek verlaten te zijn en zonder tegenstand bereikte men het 15 km. Noordoostelijker gelegen dorpje Ipori. De verbonden legers verlieten Maandagavond vrijwillig het vliegveld Wondjoe.

Luchtgevecht.

Amerikaanse straalvliegtuigen schoten Dinsdag in het zwaarste luchtgevecht van de oorlog 4 straalvliegtuigen MIG-15 neer, vernielden één vermoedelijk en brachten verschillende andere schade toe. Het gevecht had plaats boven Sinoeidjoe aan de Jaloe. Nader wordt gemeld, dat de verbondenen thans een gevechtsgroep in Wondjoe hebben gestationeerd. Zij rukte op tot 8 km. ten Noorden van deze plaats. Men ontmoette slechts verspreide groepen communisten.

Spionnage.

Londen — Persberichten uit Nanking, die door Tass werden geciteerd, melden de ontdekking van een spionnage organisatie „onder leiding van generaal Mac Arthur". Negentien leden van deze organisatie zouden zijn gearresteerd.

VERJAARDAGTAART VOOR PRINSES MARGRIET. — Ter gelegenheid van haar achtste verjaardag werd prinses Margriet een verjaardagtaart aangeboden door het „Prinses Margriet Fonds". Natuurlijk moesten dadelijk de kaarsjes even branden, wat de jarige prinses en haar jongste zusje Marijke maar wat leuk vonden. Koningin Juliana kijkt met welgevallen naar het aardige tafereeltje.

De instelling van een commissie van 7 wordt verzocht

Lake Success — De groep van twaalf Aziatische en Arabische landen, die een voorstel tot het staken van het vuren hebben ingediend, heeft Dinsdagavond besloten in de Politieke Commissie een resolutie in te dienen, waarin om de onmiddellijke benoeming van een zeven landen-commissie voor Korea wordt verzocht.

Deze commissie zou moeten bestaan uit communistisch China, Engeland, de Verenigde Staten, Frankrijk, de Sovjet-Unie, India en Egypte. Zij zou de Koreaanse kwestie bestuderen met het oogmerk de vrede in het Verre Oosten te herstellen. In het antwoord van Peking op het laatste voorstel van de Verenigde Naties is verklaard, dat „overeenstemming kan worden bereikt op de eerste vergadering van de door China voorgestelde zeven landen-conferentie". Een woordvoerder van de twaalf landen verklaarde, dat zij, alvorens de resolutie in te dienen, onder de voornaamste delegaties het ontwerp zullen laten circuleren.

Engeland eigen koers.

Londen — Attlee verklaarde Dinsdag in het Lagerhuis het initiatief van de Aziatische en Arabische staten om een staakt het vuren in Korea tot stand te brengen en de mogelijkheden van een regeling door onderhandelingen weer in het leven te roepen toe te juichen.

De regering erkende eveneens de naakte feiten van de situatie in Korea en stemde in met het veroordelen van de Chinese interventie ter ondersteuning van een agressor, die het streven van de Verenigde Naties heeft gedwarsboomd.

De leider der oppositie, Winston Churchill, drong er bij de minister op aan voortdurend de ernstige gevaren voor ogen te houden, „die over ons allen zouden komen, als er een ernstige afwijking zou optreden tussen onze politiek en die van de Verenigde Staten en als een ernstige splitsing in de Verenigde Naties zou veroorzaakt worden door manoeuvres, die kennelijk in het belang van de Sovjets zijn". De aanhangers der regering riepen uit: Wij zullen ons niet in een oorlog laten meeslepen.

Londen — Attlee zeide Dinsdag in het Lagerhuis nog, dat de regering van groot belang acht de „eensgezindheid met het Gemenebest, de Verenigde Staten en alle vredelievende landen te handhaven. De regering is op haar hoede voor pogingen om een scheiding teweeg te brengen".

„Van essentieel belang is het, dat wij ons met onze vrienden beraden. Hierbij moeten wij bijzondere waarde hechten aan de opvatting van de Aziatische landen, daar het hier een Aziatisch conflict betreft", zo zeide Attlee. Bij de Aziatische landen is men algemeen van mening, dat China een kans moet worden gegeven een rol als gelijke in de gemeenschap der landen te spelen, indien het zulks mocht wensen."

Frankrijk met Engeland.

Parijs — Volgens Reuters correspondent te Parijs komt de verklaring van Attlee in het Lagerhuis, dat de Verenigde Naties in dit stadium geen nieuwe en belangrijke beslissingen moeten nemen inzake de Koreaanse crisis, overeen met de gevoelens van de Franse regering. **Het Franse kabinet zal Woensdag beraadslagen over de instructies aan de delegatie bij de Verenigde Naties.**

AGRESSOR

Washington. — De Amerikaanse Senaat heeft een resolutie aangenomen, die zegt, dat de Verenigde Naties China als „agressor in Korea" moeten bestempelen. Een dergelijke resolutie is de vorige week door het Huis van Afgevaardigden aangenomen. De Senaat heeft eveneens een resolutie aanvaard, volgens welke de Verenigde Naties het lidmaatschap aan communistisch China dienen te ontzeggen.

Recht tot het hart

— 't Is van ouds gezeid: 't Is beter dat het kind, dan dat de moeder schreit.

Wishinsky ontvangt ambassadeurs van grote Drie.

Moskou. — Nader wordt gemeld, dat Wysjinsky, de Sovjet-Russische minister van buitenlandse zaken, de diplomatieke vertegenwoordigers van Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten heeft ontvangen.

Naar in gewoonlijk wel-ingelichte Parijse kringen verluidt, hebben Frankrijk, Engeland en de Verenigde Staten met het Sovjet-voorstel tot het houden van een viermogendheden-conferentie over Duitsland ingestemd, doch verzocht eveneens andere zaken van wederzijds belang te behandelen. De Westelijke mogendheden hadden ook geen bezwaar, dat de vergadering van plaatsvervangers, die de agenda van de voorgestelde vierlanden-conferentie zou opstellen, niet te New York zou worden gehouden. Londen of Parijs zouden zijn voorgesteld. De nota's zouden in feite identiek zijn.

EISENHOWERS REIS

Parijs. — De Franse ministerraad heeft een communiqué uitgegeven, waarin de door de communisten voorgenomen demonstraties tegen het bezoek van Eisenhower een ontoelaatbaar schandaal worden genoemd.

Eisenhower zou Dinsdagmiddag te Parijs een onderhoud hebben met Montgomery.

De Duitse deelnemers aan de bespreking Maandag met Eisenhower, onder wie Blank, die belast is met het onderbrengen van de geallieerde bezettingstroepen, nemen aan, dat de generaal binnenkort een tweede en langer bezoek aan de Bondsrepubliek zal brengen en dan ook te Bonn besprekingen met de Bondsregering zal voeren.

OMVANGRIJKE ZUIVERING.

Berlijn — Een 4000 tal commissies zijn in geheel Oost-Duitsland begonnen met de zuivering van de Socialistische Eenheidspartij (SED). De 1.750.000 leden zullen de komende 6 maanden nauwgezet worden verhoord en alle „vijandige en vreemd gezinde elementen" zullen uit de partij worden gestoten.

Lawines veranderden het aanzien van de Streek.

Wenen — Het reddingswerk in de Alpengebieden, die door de lawine-rampen getroffen zijn, vindt nog steeds voortgang. Aan een honderdtal arbeiders, die geïsoleerd zijn in een kamp op de Gross Glockner in Oostenrijks Karinthië, wil men hulp bieden door het uitwerpen van voedsel.

Vijf en zeventig andere arbeiders wisten eerder uit het kamp te ontsnappen. Zij vertelden, dat in de buurt van het kamp nog steeds lawines naar beneden kwamen. Vele der houten hutten waren reeds door de sneeuwmassa's als eierschalen ingedrukt.

Amerikaanse troepen hebben radar-apparaten ter beschikking gesteld voor het zoeken naar onder de sneeuw bedolven mensen bij Huettau in Salzburg. Bij Bad Gestein in de Koetschach-vallei heeft men 12 lijken uitgegraven op een plaats, waar een boerderij stond. Nog twee mensen worden hier vermist.

Het gehele aanzien van deze streek is door de lawines veranderd. Ook Franse bergjagers bieden hulp. De Franse Hoge Commissaris heeft verder vliegtuigen en parachutisten aangeboden. Aan de waterwerken bij Innsbruck is grote schade toegebracht door de lawines. Ook in de Appenijnen hebben zich lawines, zij het van mindere omvang, voorgedaan, waardoor wegen werden geblokkeerd en telefoon- en telegraafverbindingen werden verbroken.

In Zwitserland wordt gewerkt aan het herstellen van de faciliteiten voor de toeristen.

DE ERUPTIE OP NIEUW GUINEA.

Nieuw-Guinea — Ongeveer 1000 inheemsen hebben opdracht ontvangen om het Awala-gebied op een berghelling, die nog niet van de uitbarsting van de vulkaan Lamington heeft geleden, te verlaten. Jeeps en andere motorrijtuigen zijn per vliegtuig naar een vliegveld in het binnenland gebracht voor het vervoer en het zoeken naar gewonden. De hevigste uitbarsting had Zondag plaats. De berg, die vier pieken heeft, had reeds verscheidene dagen gerommeld. Men meent, dat de uitbarsting thans ten einde is. Het schijnt, dat van het dorpje Isavita slechts 12 van de 400 inwoners in leven zijn gebleven.

Volgens de bestuurder van het district Papoea is het gehele Noordelijke deel van de Lamington door het geweld van de uitbarsting weggeslagen. Men kan thans de roodgloeiende kratermond waarnemen, waaruit nog steeds rook en stoom opstijgt. In het rapport aan het Australische departement van overzeese gebiedsdelen wordt gezegd, dat het weinig waarschijnlijk is, dat er van de 35 vermiste blanken nog iemand in leven is. Aangenomen wordt, dat het aantal doden onder de inheemsen de 3000 overschrijdt.

het nieuws van vandaag

In Indo China is de atmosfeer veranderd. De dagen, waarop de berichten slechts terugtrekken en ontruimingen melden, zijn voorbij. De Franse legionaires slaan terug en al kunnen zij als nog geen beslissende overwinningen melden, de periode waarin zonder slag of stoot fort na fort werd prijs gegeven en heel de grens met China voor infiltratie van communistische manschappen en materiaal werd open gesteld, behoort tot het verleden.

Er waait een krachtiger wind, niet slechts op het slagveld maar ook in de paleis zalen van Bao Dai. Deze wekelijke figuur is er zelfs toegebracht, zijn gehele ministerraad te ontslaan en om nieuw bloed in zijn regering te brengen.

De man, die in de 7 weken van zijn aanwezigheid deze wonderlijke ommekeer bewerkte, is Generaal Jean de Lattre de Tassigny. Deze 61 jarige militair zat op de Franse militaire accademie van Saint Cyr in dezelfde klas als Gen. Charles de Gaulle. Hij diende in de eerste wereldoorlog, waarbij hij 4 maal werd gewond, daarna in Marokko en werd als luitenant-generaal verbonden aan de staf van Weygand.

In de tweede wereldoorlog leidde hij verdedigingscampagnes bij de Bethel en de Aisne. Na in 1942 door de regering van Vichy te zijn terug geroepen uit Tunis, werd hij gearresteerd en wegens zijn anti-Duitse houding tot 10 jaar gevangenisstraf veroordeeld.

In 1943 wist hij echter te ontvluchten en Londen te bereiken. Hij voegde zich bij Gen. de Gaulle in Noord Afrika en werd commandant van het eerste Franse leger. In Juli 1945 werd hij Inspecteur generaal van het Franse leger en op 5 October 1948 Opperbevelhebber van de landstrijdkrachten van Westerse Unie in West Europa.

Nu deze militaire organisatie op het punt staat opgesloten te worden door de bredere van de landen van het Atlantisch pact, is het een goede zet geweest deze talentvolle militair een post te geven, waarop zijn martiale kwaliteiten tot meer profijt konden worden gebruikt.

Indochina.

En profijt wierp hij af en dat spoedig. Hij begon met een grondige opruiming van alles wat schadelijk was voor de moraal van zijn strijdkrachten. Hij stelde nieuwe regels van de allerstipste discipline en ontwierp voor de Noordgrens een nieuw verdedigingssysteem, dat meer dynamisch was, niet steunend op de oude forten, maar op mobiele sterke eenheden. Ook stopte hij onmiddellijk de evacuatie van Hanoi, en niet alleen dat, maar hij zond zelfs zijn eigen vrouw er heen, om op die wijze aan alle défaitisme de kop in te drukken. Hij zorgde er voor, dat nieuw materiaal werd aangevoerd en gebruikte het om het voortvarendheid om het initiatief in de nu reeds jarenlange strijd te hernemen. Nog enkele dagen geleden vroeg hij èn aan Amerika èn aan Engeland een vliegdekschip, om zijn Hellcatfighters vanaf die schepen in de Golf van Tonkin te kunnen laten opereren.

Het is nog te vroeg om de uiteindelijke vruchten van deze nieuwe geest te kunnen voorspellen. Speciaal in de oorlog is het gevaarlijk de dag te prijzen, voordat het avond is. Maar vast staat wel, dat de Fransen in Indo China voor het eerst sinds lange tijd weer een strijdmacht geworden zijn.

Debatten over Irian hervat

Mr. Oud zet zijn partijgenoot stikker op spel

's-Gravenhage — Bij de hervatting van de debatten ten aanzien van Irian, betoogde prof. Romme (KVP), dat hij met voldoening had kennisgenomen van de beheerste wijze, waarop het Indonesische parlement de zaak Irian heeft behandeld.

Spreker meende, dat een hernieuwde gedachtenwisseling tussen beide parlementen vruchtbaar zou kunnen zijn. Wellicht ontstaat dan een beter inzicht in elkaars standpunten. Over de brief, die de fractie van de P. v. d. A. tijdens de Irian conferentie aan het kabinet heeft gezonden, zeide prof. Romme: „Ik acht publicatie hiervan in het belang van de partij en het land. Ik meen echter, dat in deze brief werd aangedrongen op overdracht van de souvereiniteit. Spreker meent, dat deze briefmethode niet strookt met de politieke zeden. Prof. Romme betoogde verder, dat de regering zich aan haar belofte om de Unie commissie van de Tweede Kamer te raadplegen bij verandering van haar standpunt strikt heeft gehouden. Het regeringsvoorstel om de souvereiniteit op te dragen aan de Unie had de meerderheid in de Unie commissie. Internationale inmenging acht spreker „ongelukkig". Sprekend over de zaak Irian zelf, zeide prof. Romme, dat het debat wellicht prematuur is, aangezien Indonesië nog niet heeft geantwoord op het laatste Nederlandse voorstel. Spreker wijst de souvereiniteitsoverdracht als basis voor verdere onderhandelingen af. Over de wederzijdse argumenten zei spreker, dat de verantwoordelijkheid voor de bevolking van Irian beide partijen drijft. „Ik zou willen, dat dit aan beide zijden werd erkend. Economisch is West-Irian voorlopig voor beide partijen een blok aan het been". Het belang van de bevolking van Irian verzet zich naar onze mening tegen de souvereiniteitsoverdracht. Een secundaire beweegreden is gelegen in de neutraliteitspolitiek van Indonesië. „Ik erken Indonesië's goed recht hiertoe, doch ook Nederland heeft het recht om partij te kiezen en hierdoor zijn politiek te laten bepalen". „Onze eerste beweegreden blijft echter beslist en duidelijk, dat het belang van de Irianen zich verzet tegen de overdracht van de souvereiniteit op dit ogenblik". Het Indonesische standpunt, dat aan de papoeas geen zelfstandig zelfbeschikkingsrecht toekomt, heeft ons alleen maar in deze mening gesterkt, aldus spreker.

Mr Oud.

Mr Oud (VVD) betoogde dat het gehele Indonesië beleid van deze regering zich kenmerkt door een voortdurend terugtrekken op achterwaartse stellingen.

Een koerswijziging is bovendien steeds voorafgegaan aan het overleg met de volksvertegenwoordiging. Het kabinet mag nooit handelen in strijd met de hoofdlijnen van het door haar bij haar in functietreden uitgestippelde beleid. Een dezer hoofdlijnen was de handhaving van de souvereiniteit over Irian. Als er klemmende redenen zouden komen voor afwijking hiervan, dan dient de Kamer hierover eerst te beslissen. „Er is niets onveranderlijker dan de veranderlijkheid van dit kabinet", aldus mr Oud. Op grond van constitutionele bezwaren tegen de handelwijze van de regering kondigde mr Oud een motie van afkeuring tegen de handelwijze der regering aan. (Politieke kringen vragen zich af wat hiervan het gevolg zal zijn, gezien het feit, dat minister Stikker lid is van de VVD).

De heer Gortzak.

De heer Gortzak (CPN) betoogde daarna, dat het bewind van Sukarno wordt gekenmerkt door terreur en onderdrukking. „Het Indonesische volk zal slechts vrij zijn, wanneer een democratische volksrepubliek zal zijn gesticht. Eerst dan ook zal Indonsië souverein zijn en dit geldt ook voor Irian", aldus de heer Gortzak. Spreker meent, dat de Ronde Tafel conferentie geheel moet worden opgezegd en alle Nederlandse troepen, inclusief de gehele marine, moeten worden teruggetrokken. Spreker kondigde een motie aan, waarin de opzegging van de RTC zal worden geëist. Over Nieuw Guinea zei spreker, dat Irian van zelf zal terugkeren tot Indonesië, wanneer de werkelijke vertegenwoordigers van het werkende volk in Indonesië aan de regering zijn.

Na de heren Gerbrandy en Zandt werd de vergadering geschorst tot hedenavond, wanneer de regering zal antwoorden.

Min. v. Maarseveen.

— Bij de hervatting van de debatten in de Tweede Kamer over Irian gisteravond betoogde *minister Van Maarseveen*, mede namens minister - president Drees, dat „dit kabinet nooit de souvereiniteitsoverdracht aan Indonesië zal voorstaan". De heer Schouten (A.R.) diende een motie van afkeuring in. De heer Oud (V.V.D.) diende een motie in, waarin geconstateerd wordt, dat de regering zonder overleg met het parlement van koers is veranderd, hetgeen tegen de juiste constitutionele verhoudingen is.

Min. Stikker.

Minister Stikker legde een verklaring af, dat, indien de motie-Oud zou worden gehandhaafd en de leden van zijn partij voor de motie zouden stemmen, hij persoonlijk zou aftreden en mogelijk het hele kabinet. De motie komt hedenmiddag (Woensdag) in stemming. De gehele V.V.D.-fractie zal vóór de motie stemmen, zodat het zeker is, dat minister Stikker zijn portefeuille beschikbaar zal stellen. De houding van het gehele kabinet is nog niet bekend.

„De dijk is dicht",
een goede Nederlandse film.

De film, „De dijk is dicht", waarvan de première Vrijdagavond a.s. in Asientotheater gaat, en die minder te maken heeft met een dijk dan met een uit het evenwicht geslagen jongeman, is een Nederlands sprekende film, die voor geheel Polygoon-Profilti geheel door Nederlanders werd vervaardigd. Zij moet dan ook door iedereen worden gezien, wie de Nederlandse film inderdaad op enigerlei wijze ter harte gaat.

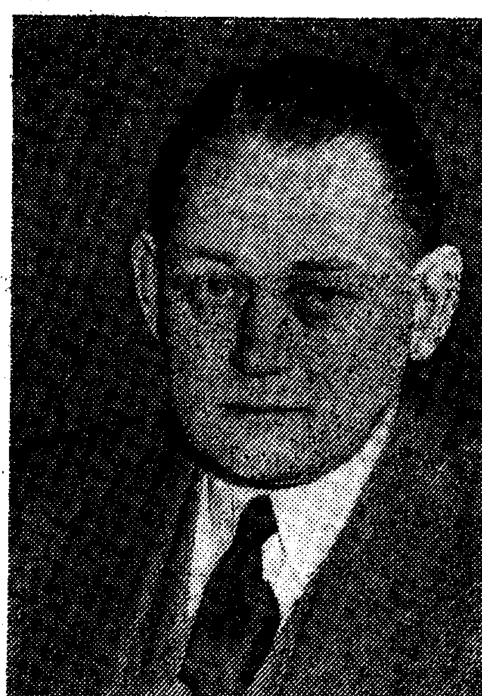
De moeilijkheden, die aan het vervaardigen van een film verbonden zijn, zijn voor een goed deel oorzaak, dat we nu niet bepaald verwend zijn, wat betreft de fabricatie van Nederlandse films. Niet alleen zijn de risico's groot, doch daarnaast voelt iedereen zich gedwongen een dergelijke film heel scherp onder de loupe te nemen. Soms is het zelfs zo, dat iemand die persoonlijk van een Nederlandse film genoten heeft, zich schaamt daarvoor openlijk uit te komen, uit angst niet voor „vol" te worden aangezien. Is het te verwonderen, dat het onder deze omstandigheden uiterst moeilijk is, een filmproductie te beginnen of tot bloei te brengen? Zij, die daartoe de moed hebben, trachten nu onderwerpen te vinden, die zowel het publiek als de filmkenners bevredigen, hetgeen vrijwel hopeloze taak is, daar niet iedereen geniegd is, in inspanning zijn ontspanning te zoeken.

Het door Koolhaas ontworpen verhaal speelt zich af op Walcheren, in Westkapelle; wij zien hoe een uit zijn evenwicht geraakte jongeman, wiens jonge vrouw door de oorlogshandelingen op het eiland om het leven is gekomen, teruggekeerd op Walcheren weer in het rechte spoor komt door zijn ontmoeting met een ander meisje. Uit de in beeld gebrachte mijmering bij het graf van zijn vrouw krijgen we dan de tragedie van het jonge paar te zien. In dit gedeelte komen de best geslaagde scènes van deze film voor. Het drama in die toren, waarin zovele mensen omkwamen, is zeer suggestief weergegeven en roept reminiscenties op aan een tijd, toen vrijwel ieder uur nieuwe verschrikkingen bracht. Daarnaast moeten we uit de rebellerende, stugge houding van Bert Verbloeme (Kees Brusse) diens onvergetelijke liefde voor zijn vrouw distilleren, en dat valt wel eens moeilijk, omdat de figuur nergens enige ontroering weet te wekken. Wij, Nederlanders, zijn misschien veel te nuchter om aan een dergelijk subtiel onderwerp leven te geven. Het uitbeelden van een ziekelijke gemoedstoestand eist meer dan de betrokken figuur op vervelende en trage wijze te laten lanterfanten over het witte doek. Dat irriteert alleen, ontroert niet. Was, wat dat betreft, het ontbreken van een meesterhand het sterkst voelbaar, aan de andere kant was de keuze van het „speelterrein" en het zijdelingse terloerde brengen van de wederopbouw van Walcheren (wat vermoedelijk de genezing van de jongeman moet veroorzaken) zeer gelukkig, omdat het grote landingsdrama op dit eiland nog diep genoeg in ieders geheugen gegrift staat.

Behalve een reeks acteurs voor de leidende rollen, onder wie Cor Hermus, Coba Kelling, Piet Bron, Jan Teulings, Jules Verstraete en vele anderen, heeft zowat de gehele bevolking van West-kapelle haar medewerking verleend, inclusief een illegale groep, een zangkoor en een fanfare. En het moet gezegd, dat de scènes waarin de laatstgenoemden optreden, zeker niet tot de minst geslaagde behoren. Wij wensen deze film van harte het succes, dat de initiatiefnemers er van hopen.

(Libelle)

Minister Stikker afgetreden

MR D. U. STIKKER AFGETREDEN

De Minister van Buitenlandse Zaken Mr D. U. Stikker, is hedenmiddag afgetreden, nadat de fractie van zijn partij in de Tweede Kamer gestemd had voor de motie, die door Mr P. J. Oud, de voorzitter van de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie, was ingediend en waarin de regering gelaakt werd voor haar „Onconstitutionele" gedrag door het veranderen van haar politiek ten aanzien van Nieuw Guinea, zonder eerst de Kamer gelegenheid te hebben gegeven haar mening erover uit te spreken. Op het ogenblik is het kabinet bijeen om te overwegen of het zal aftreden ter ondersteuning van Mr Stikker, hetgeen de enige reden voor zijn aftreden zou zijn, daar de vier moties van afkeuring allen verworpen werden.

Theo van Delft gaat exposeren.

Het is nog niet zo lang geleden, dat Theo van Delft uit Nederland hier arriveerde om eens te zien of er op schildergebied wat te beleven viel. Hij had enige indrukken gekregen, doch hij wenste deze uit eigen aanschouwing te toetsen en nu vertelde hij ons, dat het hem hier best beviel en dat hij zeker zou blijven.

Hij had opgemerkt, dat er onder diverse groepen een sterke interesse bestond voor de gewone schilderkunst. Een verklaring, waarom de schilderkunst nog niet zo in bredere lagen onder de bevolking aangetroffen werd, vond, zijn inzien, zijn voornaamste oorzaak in het feit, dat onder de oudere generaties slechts onder schilderkunst verstaan werd, datgene, wat zich als schilderij in een lijst aan ons presenteerde. Doordat het onderwijs nu zich ook toegelegd heeft in de vakken tekenen, begint de interesse voor deze beeldende kunst langzaam te groeien. Wanneer Theo van Delft over zijn kunst begint te praten, valt onmiddellijk op, dat we hier te maken hebben met een persoon, die nog naarstig naar een eigen richting loopt te zoeken.

De indrukken, die hij hier heeft opgedaan, zijn zo overweldigend, overvallen hem dusdanig, dat het hem moeilijk valt zijn scheppende drang in vaste banen te leiden. Hij is thans druk bezig met te werken voor een expositie, welke hij in februari a.s. denkt te geven. ... dige specimen van zijn werk treffen wij op zijn atelier aan. zeker kan gezegd worden, dat zijn doeken uit Nederland een grote techniek verraden, evenals zijn oeuvres, die hij reeds van Curaçao heeft gemaakt. Ongetwijfeld is zijn portrettenwerk verrassend, we zagen enkele koppen, die enig in hun soort waren. Zo schilderde hij het portret van Jhr mr dr L. N. Bosch Ridder van Rosenthal, commissaris van de Koningin in de provincie Utrecht.

Theo van Delft stamt af uit een familie, die het schilderen niet vreemd ligt. Zijn vader immers was de bekende portrettenschilder, die een gemeente opdracht aanvaardde en H. M. Koningin Juliana in het Koninklijk paleis op het Loo uitschilderde, zulks naar aanleiding van de vorstelijke verloving.

Sprekend van zijn opleiding, vertelde Theo van Delft ons, dat hij begonnen is met zijn M.O. acte tekenen, dat hij later naar den Haag reisde, doch dat de oorlogsomstandigheden — in het bijzonder de mobilisatie — zijn studie onderbraken. In Antwerpen haalde hij het tweede gedeelte van het M.O.. Na de oorlog ging hij voor 1½ jaar naar Parijs, waar hij de studies voortzette aan de „Academie de la grande Chaumière".

Hierna voerde hij tal van opdrachten uit, totdat hij op een goede dag besloot eens iets meer van de wereld te zien en zijn blikken wendde naar de West, waar hij — althans op Curaçao — veel aan wal zette. En binnenkort kunnen wij zijn eerste expositie bewonderen. Moge het zeker niet bij deze eerste blijven.

CURACAO

BEROEPSRECHT ONDER DE HAMER

De Statenleden Henny Eman, F. Tromp, G. Amelink, Geerman en de Cuba hebben de voorzitter der Staten der Ned. Antillen telegrafisch verzocht een openbare vergadering te willen beleggen. En deze vergadering vroeg men aan voor Maandag 29 dezer te 20.30 uur. Als onderwerp zal worden behandeld het beroepsrecht.

25 JAAR IN DIENST.

Gisteren herdacht de heer B. L. H. Dijk te Suffisantdorp het feit, dat hij 25 jaar geleden in dienst trad van de C.P.I.M. Deze dag ging gepaard met een dansje aan huis van de jubilaris, waarbij hem namens de S.V. S.D.L., waarvan hij oud-lid en mede oprichter is, een thee servies ten geschenke werd gegeven. Een medelid, de heer S. Dermeer, reikte de jubilaris onder enkele toepasselijke woorden het geschenk over en wenste hem nog vele jaren toe in dienst van de C.P.I.M.

IN HET KORT.

* KLM vliegtuig van Maandag landde gisteravond 22.39 Ned. tijd op Schiphol. * De temperaturen waren 23.6° en 29° C, resp. 74.5° en 84.2° F. * Er waren gisteren 12 lichte aanrijdingen, een persoon kreeg een proces verbaal. * Een vrouw kwam met haar zoon van drie jaar aan de wacht. De hond van de buurvrouw had hem gebeten. Via de dokter werd het jongentje naar het Hospitaal vervoerd. * In de Bredestraat (O) vond een vechtpartij plaats, twee woedende mannen met een mes en kapmes. De politie heeft de zaak in onderzoek. * Een man meldde, dat hij op e Ruyterkade door een andere man was bedreigd, hij zou daarbij ook een dolk in de handen hebben gehad. De politie patrouille kwam ter plaatse en hield de verdachte aan. Bij fouillering bleek de man niet in het bezit te zijn van een dolk. Hij werd tenslotte op zijn schip geplaatst, dat op punt van vertrekken stond. * Gistermiddag om 12.15 uur werd de militair D. v. d.L., die op zijn motorfiets reed, door een wagen aangereden. Hij brak zijn been. Een auto n.l. reed van uit een zijweg achteruit de weg op, de militair zag de auto te laat en maakte snel een zwenking, hij is daarbij de macht over het stuur verloren. * In de Penstraat werd bij C ingebroken, er werd vermist 6 blikken boter, 2 blikken cocomalt, vier cartons sigaretten en 3 blikken slaolie. *De 18-jarige G, zeeman werd verdacht van de koopman F te hebben opgelicht.

KLM SERVICE VOOR VERBRANDE VOETEN.

Een van de passagiers van de „Nieuw Amsterdam", de heer Frank M. Chesner, liet hedenmorgen de kraan van zijn badkamer open staan, waardoor de kuip met gloeiend water vol liep en vervolgens overstroomde. Ook de hut begon zich met water te vullen.

Toen de heer Chesner de hut later opende, kreeg hij het hete water tegen zijn voeten. Het deed pijn, vervoer naar New York bleek noodzakelijk en de KLM liet haar machine 50 minuten staan, teneinde de heer Chesner met zijn verbrande voeten en echtgenote naar New York terug te brengen. Bravo KLM, goede service en ook propaganda voor Curaçao.

AFSCHEID VAN DE HEER J. V.D. VELDEN.

Op Donderdag 1 Februari zal het Rode Kruis officieel afscheid nemen van zijn afgetreden voorzitter de heer J. van der Velden in het Cultuurcentrum.

Deze plechtigheid vindt plaats om 8 uur des avonds. Tevens zullen aan diverse Colonnelleden de Oorlogsherinneringskruizen 1940-1945 worden uitgereikt, terwijl enkele personen de „Landsteiner penning" zullen ontvangen. Deze weldoeners hebben aan de lijdende mensheid bloed gegeven.

THE 3D MAN.

In verband met de lange duur van de film „The 3d man" zal deze film alleen in de tweede avondvoorstelling gedraaid worden en wel op Zaterdagavond, 21.00 uur Zondagavond 20.30 uur en Maandagavond 21.00 uur.

„EMPRESS OF SCOTLAND".

De „Empress of Scotland" van de Canadian Pacific Steamship Company" loopt Donderdagochtend 25 Januari om 06.00 uur de haven van Curaçao binnen. Het schip zal meren aan de Prins Hendrikwerf. De „Empress of Scotland" heeft 325 toeristen aan boord en zal om 17.00 uur vertrekken.

ADVISEURS NAAR NEDERLAND VERTROKKEN.

Gisteravond zijn mr van Helsdingen en mr Hooghoud, leden van de commissie van Schaik naar Nederland vertrokken. De heren werd uitgeleide gedaan door de heer F. Corver. Ook kapitein-adjudant R. v.d. Beek was op het vliegveld aanwezig.

WINKELS ZONDAG OPEN.

In verband met de komst van het schip „Oslofjord" is van acht tot een uur ontheffing verleend van de verbods bepalingen van de winkelsluiting.

P. G. OP SPECIALE DIENSTREIS

De Procureur Generaal, mr J. Ellis, is gisteravond per KLM naar Nederland vertrokken voor een speciale dienstreis.

De P.G. zal contact opnemen met de Minister van Justitie om te beraadslagen over tal van vraagstukken, de Rechtspraak betreffende.

In het bijzonder zou zijn bezoek verband houden met een Rechtszaak, die hier binnenkort in de Ned. Antillen zou plaats vinden.

DUITSE SPORT-VERBROEDERING.

De Duitse voetbalbond heeft de C.V.B. verzocht het contact, dat door de oorlog werd verbroken, te herstellen.

Met de bekende „deutschgrundlichkeit" werd tegelijkertijd heel wat materiaal opgezonden.

CURACAO NAAR ARUBA.

Op Zaterdag 10 en Zondag 11 Februari zal een Curaçaos elftal naar Aruba trekken om daar te spelen tegen een sterke Arubaanse combinatie. Deze ontmoeting houdt verband met de oefeningen in het kader van de aanstaande Panamese Spelen.

Voorts vernemen wij, dat mr Weeber en de heer Boot Zaterdag a.s. naar Aruba zullen gaan om de geselecteerde Arubaanse spelers te trainen. De heer Hagemans zal later naar Aruba gaan.

BOVENWINDEN

VOOGDIJRAAD OP DE BOVENWINDSE EILANDEN.

Eervol ontslag aan: C. A. W. Heynsbroek als lid-voorzitter van de voogdijraad op St. Maarten, onder dankbetuiging voor de door hem in deze functie bewezen diensten; W. J. Palmer en P. Polak leden van de Voogdijraad op St. Eustatius als zodanig, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

Benoeming: A. L. Barbanson tot lid-voorzitter van de Voogdijraad op St. Maarten, W. Swanston en L. H. de la Parra tot leden van de Voogdijraad op St. Eustatius.

Uit ons Caraibie

TIJGERHAAI VERTROKKEN.

Rotterdam — Dinsdagmiddag is de onderzeeboot „Tijgerhaai" voor een oefenreis naar de Caraibische wateren vertrokken. Prof. Vening Meinesz, die, zoals bekend, meereist tot Lissabon, vertelde de illusie te hebben, dat zijn werk in de toekomst door jongeren zal kunnen worden gedaan. In Lissabon zal ds J. H. Sillevis Smit, hoofdvlootpredikant aan boord gaan met bestemming Willemstad.

CARAIBISCHE LANDBOUWORGANISATIE.

Port of Spain — Gedelegeerden uit de meeste Caraibische landen en de Verenigde Staten woonden hier Maandag een conferentie bij over landbouwcooperatie. De conferentie gaat uit van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (F.A.O.) en de Caraibische Commissie gezamenlijk en zal zes dagen duren.

De conferentie wordt zeer belangrijk geacht in verband met de bijdrage, die de cooperatie bevordering kan leveren voor verbetering van de levensstandaard in West-Indië. De secretaris-generaal van de Caraibische Commissie, Lawrence Cramer deelde mede, dat de F.A.O. bereid is een cooperatiedienst voor het Caraibische gebied op te richten om programma's voor wederzijdse bijstand te helpen organiseren en voorlichting te verstrekken. De directeur van de landelijke welzijnszorg van de F.A.O., H. Belshau, zeide, dat dit een historische gebeurtenis was, die wees op een zeer vruchtbare ontwikkeling in de toekomst.

Urgentieprogram van de K.V.P.-fractie.

1. De overheid bevordere binnen de grenzen van haar taak de eerbied voor God en Godsdienst, bescherme de waarde van de menselijke persoonlijkheid, gezin en het gezag.
2. Vrijheid van godsdienst worde gewaarborgd.
3. De Overheid bevordere de Zondagsrust.
4. Het verbod aan bedienaren v.d. godsdienst, tot het verrichten van huwelijks plechtigheden zonder voorafgaand huiselijk huwelijk tussen partijen, worde ingetrokken.
4a. De overheid waarborgt de verkregen rechten v.d. bedienaren v.d. eredienst.

5. Alle onderwijs (algemeen en vakonderwijs) dat op een bijzondere en niet tegen de Staat gerichte levensbeschouwing gegrond is, en aan de bij de Wet te stellen eisen voldoet, wordt in gelijke mate als het openbaar onderwijs uit de openbare kassen gefinancieerd.
Met name geldt dit ook voor het voorbereidend lager onderwijs.
Erkend wordt de plicht van de Overheid om in het belang van de Volksgemeenschap begaafde jongelieden, wier ouders of verzorgers daartoe financieel niet bij machte zijn, ruimere gelegenheid te geven ook hoger onderwijs deelachtig te worden, met name door verdere ontwikkeling van het stelsel van beurzen en renteloze voorschotten.

6. Op basis van de zelfstandigheid der levensrichtingen en van de erkenning van de rechten der ouders bevordere de Overheid, ook door toekenning van subsidies, de jeugdbeweging en de vrije jeugdvorming.
Deze dienen in het bijzonder gericht te zijn op de karaktervorming, een gezond gezinsleven en versterking van het nationaal bewustzijn.

7. Er kome een Antillaans omroepbestel.
Aan de zelfstandige organisaties der verscheidene levensbeschouwingen wordt voldoende zendtijd toegekend waarover zij autonoom kan beschikken naar het uitdragen der eigen beginselen en de door deze beginselen beïnvloede levensuitingen en cultuurgoederen.

8. Aan de verbetering en verspreiding van het onderwijs over de gehele Antillen wordt met krachtige hand ten spoedigst gewerkt.
Aan de uitbreiding van moderne schoolruimte wordt onverwijld gewerkt.

9. Aan de culturele verzorging van de bevolking en stad en lande wordt met spoed en kracht gewerkt.

10. De onafhankelijke rechtspraak wordt onder alle omstandigheden gewaarborgd. Er kome vereenvoudiging en modernisering van onze rechtspraak in al zijn geledingen.

11. De criminaliteit in het algemeen en in het bijzonder de jeugdcriminaliteit worde met kracht bestreden.
Opvoedingsgestichten voor jongens worden uitgebreid en voor de meisjes opgericht.
Aan preventieve bestrijding v.d. misdaad en der reclassering wordt grote aandacht besteed.

Volkshuisvesting en vervoer

12. De volkswoningbouw worde onverminderd voortgezet, gepaard gaande met sanering van de onhygienische buurten.

13. De prijzen der volkswoningen worden aangepast aan de draagkracht v.d. bevolking.

14. Volkswoningen worden in de buitendistricten gebouwd en nieuwe, volgens moderne opvattingen gebouwde woningcomplexen worden gesticht in de koenoekoe.

15. Het openbaar vervoer te land wordt op effectieve wijze gereorganiseerd, rekening houdende met de behoeften v.d. bewoners van het gehele eiland.

Volksgezondheid.

16. De geestelijke en lichamelijke volksgezondheid zij voor de overheid een punt van voortdurende zorg.

17. Besmettelijke ziekten worden met kracht bestreden, zowel preventief als repressief.

18. Schoolopvoeding wordt voor alle leerlingen tegen lage prijs of om niet in ruime mate verstrekt.

19. De overheid steunt en stimuleert het ziekenfondswezen.

20. De overheid richte zich in haar beleid op de verwezenlijking van een algemeen gezondheidsplan, dat voorziet in een organisatie, die het werk van alle op het gebied van gezondheidszorg werkende instellingen coordineert.

21. De overheid bevordert het ziekenhuiswezen met volledige erkenning van ieders recht en vrije keuze van de ziekeninrichting waar hij wenst verpleegd te worden.

22. De overheid streeft, in samenwerking met de bevoegde Nederl. instanties, naar erkenning van buitenlandse medische diploma's, onder degelijkheid van de medische opleiding. waarborg van reprociteit en

Sociaal- Economisch welvaart.

23. De overheid streve, met alle haar ten dienste staande middelen naar nieuwe welvaartsbronnen teneinde de Antillen een blijvende en groeiende welvaart te waarborgen.
Met name trachte zij nieuwe industriële vestigingen en vreemd kapitaal te lokken door grondige wijziging van de verouderde belastingwetgeving.

24. Gewaarborgd dient te worden dat alle arbeiders voor zich en hun gezin een redelijk bestaan vinden en een redelijk aandeel verkrijgen in de antilliaanse welvaart en de toeneming daarvan.
Ten behoeve van de daarvoor in aanmerking komende grote gezinnen, met name van die met niet verdienende kinderen, worden bijzondere maatregelen getroffen, teneinde deze gezinnen een behoorlijk bestaansmogelijkheid te verschaffen.
Met inachtneming van het behoeftecriterium worde zoveel mogelijk ernaar gestreefd het prestatiebeginsel in loonvorming tot uitdrukking te brengen.

25. Een blijvende regeling wordt getroffen om onrechtvaardige beëindiging van arbeidsovereenkomsten te voorkomen.
De werkzekerheid van de arbeider wordt met meer waarborgen in de wet vastgelegd.

26. Naar verantwoorde uitbreiding, verbetering en vereenvoudiging der sociale verzekeringen en voorzieningen, met behoud van persoonlijke verantwoordelijkheid, wordt ernstig gestreefd.

27. Voor ouden van dagen wordt spoedigst een regeling getroffen, in het bijzonder voor huisvesting en verpleging van degenen die dit behoeven.

28. Instandhouding en uitbreiding van de werkgelegenheid is een voortdurende zorg v.d. Overheid.
De Overheid geeft de richting aan de ontwikkeling van aanbod v. arbeidskrachten.
De arbeidskrachtenimport dient met de grootste omzichtigheid te worden ter hand genomen, rekening houdende met de rechtmatige belangen van het landskind en van het bedrijfsleven.

29. Een wet regelende coll. arbeidsovereenkomst wordt ontworpen.

30. Wettelijke voorziening wordt getroffen inzake de arbeidsvoorwaarden, gewaarborgd door een behoorlijke en vlotte rechtsgang.

31. De Overheid bevordert een doelmatige bedrijfsorganisatie van de voor het algemeen belang zo belangrijke handel en ambacht.

32. Land- tuinbouw, veeteelt en visserij worde zoveel mogelijk bevorderd mede door een goed opgerichte dept. v. landbouw en visserij, die belanghebbenden met raad en daad zal bijstaan.

33. De waterconservering en waterdistributie wordt op uitgebreide schaal voortgezet.

34. De electriciteitsvoorziening wordt uitgebreid over het gehele eiland.

35. Een grondpolitiek wordt gevoerd, die tegen redelijke prijs zorgt voor een goede verdeling van de grond onder gegadigden voor gezinswoningbouw.

36. Natuur en cultuurbescherming worde effectie ter hand genomen.

37. De salarissen en pensioenen van landsdienaren worden aangepast aan de heersende levensstandaard.

37a. De Overheid waarborgt een politiek onafhankelijk bekwaam ambtenarencorps.

Financieel beleid.

38. Het beheer der overheidsfinanciën zij voorzichtig en zuinig, ook en in hoge mate met betrekking tot de omvang van het ambtelijk apparaat.
Dit beheer zij tevens constructief in die zin, dat het in sterke mate gericht zij op de ontwikkeling van het economische leven in het belang van allen.
De Antillaanse begroting wordt het eenjarig hoofdstuk van een meerjarig antillaans welvaartsplan.

39. In het belastingstelsel wordt bij de noodzakelijke wijzigingen en in het sterk veranderd geldend systeem, inzonderheid bij de inkomstenbelasting; tarifiering aangebracht.
Rekening wordt gehouden met gezinssterkte en al dan niet gehuwd zijn.

40. Er dient tegen gewaakt te worden dat door te hoge belastingdruk de ondernemingsgeest niet wordt belemmerd, noch kapitaalvlucht gestimuleerd.

Staatkundige hervorming.

41. De verhouding tussen de Antillen en de andere Rijksdelen worde gezien in het licht van het welzijn van het deel afzonderlijk en dat van het geheel.

42. De algehele autonomie wordt spoedigst realiteit waartoe de R.T.C. onverwijld dient bijeengeroepen te worden.
Deze Staatkundige hervorming heeft plaats op de grondslag van zelfregering, op voet van gelijkwaardigheid, in gecoordineerd Rijksverband met andere delen van het Koninkrijk overeenkomstig het Koninklijk woord van 6 December 1943.

43. De kiesgerechtigde leeftijd wordt gebracht op 21 jaar.

44. Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het beginsel der zelfstandigheid der eilanden behoort centralisatie van werkzaamheden door het Bestuur v.d. Antillen beperkt te blijven tot het uiterst noodzakelijke.

45. Wettelijke waarborgen worden geschapen voor openbaarheid der werkzaamheid van de politieke partijen, het beheer van haar geldmiddelen en van de ware democratie binnen de partijen.

Internationale werkingsfeer.

46. Het verantwoordelijk deelnemen door de Antillen aan internationale lichamen wordt voorzover nodig gewenst bevorderd.

47. Aan daartoe geschikte Antillanen worde de gelegenheid opengesteld tot indiensttreding bij Nederlandse gezantschappen en consulaten in het buitenland.

48. Bij onderhandelingen met vreemde mogendheden over belangen waarbij de Antillen in hoofdzaak betrokken zijn, dient aan de Antillen in belangrijke mate de deelneming te zijn gegarandeerd.

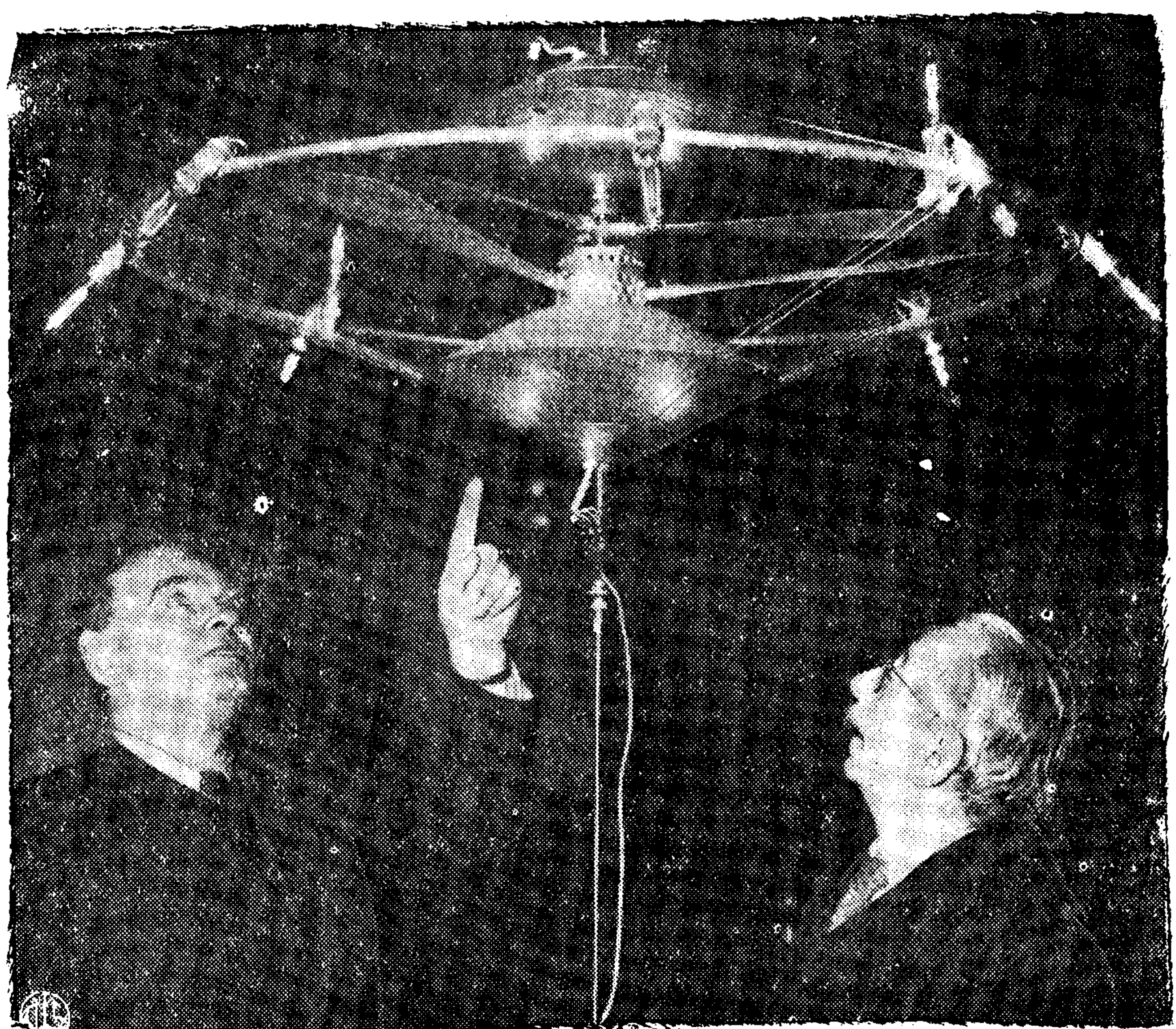
49. Economische en ideële betrekkingen tussen de Antillen en omliggende landen worde rekening houdende met het Rijksverband krachtig aangemoedigd.

Algemeen slot

50. Het gehele politiek streven zij gericht op een beter en gelukkig Antillen binnen het Rijksverband.

GENERAAL EISENHOWER ONTMOETTE AFGEVAARDIGDEN VAN DE NOORDATLANTISCHE RAAD IN LONDEN.— Op de laatste dag van zijn verblijf in de Britse hoofdstad heeft generaal Eisenhower, de opperbevelhebber der strijdkrachten van de landen van het Noord Atlantisch Pact, besprekingen gevoerd met de afgevaardigden van de Noord Atlantische Raad. V.l.n.r.: G. A. Straneo (Italië), plaatsvervanger van de afgevaardigde A. Rossi Longhi; M. G. Petursson (IJsland); M. A Clasen (Luxemburg); Graaf E. Reventlow (Denemarken); Burggraaf Obert de Thieusios (België); M. D. Bruyn (Noorwegen); Dr. R. E. Ulrich (Portugal); generaal Eisenhower; C. M. Spofford (Ver. Staten), voorzitter van de afgevaardigden van de Noord Atlantische Raad; M. H. Alphand (Frankrijk); Jhr A. W. L Tjarda van Starkenborgh Stachouwer (Nederland); L. D. Wilgress (Canada) en Sir Frederick Hoyer Millar (Engeland).

NOG EEN VLIEGENDE SCHOTEL. — Walter Otto Galonska (links) verklaart aan Dr. Oskar Ursinus, een pionier op het gebied van glijvliegtuigen in Duitsland, het gebruik van zijn „vliegende schotel in verband met reclame-doeleinden". Galonska kwam een jaar geleden bijna in de gevangenis terecht, omdat hij een helicopter had gebouwd, terwijl de Duitsers niet is toegestaan vliegtuigen te maken. Hij heeft zijn „schotel", die gedreven wordt door een electromotor, welke twee propellers in tegengestelde richting doet draaien, daarom met een kabel aan de grond gebonden

VERTEGENWOORDIGT AMERIKA IN LONDEN — Walter Gifford, de nieuwe Amerikaanse Ambassadeur aan het Hof van St. James, en zijn echtgenote, zijn hier gefotografeerd voor Princes Gate 14 te Londen, de officiële residentie van de Amerikaanse Ambassadeurs. Mr Gifford is opvolger van Lewis W. Douglas, die sinds 1947 Ambassadeur van Amerika in Engeland was.

Einde dezer week ondertekening Schuman-plan

Parijs. — De Franse minister van voorlichting heeft Woensdag na afloop van de kabinetszitting meegedeeld, dat het ontwerp-verdrag tot vorming van een „pool" der kolen- en staalindustrieën einde dezer week door de leiders der zes delegaties van Frankrijk, West-Duitsland, Italië, België, Nederland en Luxemburg zal worden ondertekend. Daarna zal voor de ondertekening van het definitieve verdrag een bijeenkomst worden gehouden van de ministers van buitenlandse zaken der zes eilanden.

BINNEN 5 DAGEN LOON- EN PRIJSSTOP

Washington. — Een hooggeplaats regeringsambtenaar heeft Woensdag medegedeeld, dat de Amerikaanse regering binnen vijf of zes dagen een algemene loon- en prijsstop zal afkondigen. Overwogen wordt de prijzen vast te leggen op het niveau van 1 Januari jl. Dit besluit wordt toegeschreven aan de directeur voor de defensie-mobilisatie, Charles Edward Wilson, die ervan overtuigd zou zijn, dat de inflationistische tendens noch door vrijwillige controlemaatregelen, noch door niet al te omvangrijke controlemaatregelen tot stand gebracht kunnen worden.

NAAR OOST EUROPA VERTROKKEN

Rome. — Volgens het blad „Il Popolo" zijn de plaatsvervangende secretarissen der communistische partij, Lono en Secchia, naar Oost-Europa vertrokken. De minister van binnenlandse zaken, Scelba, zou in de Kamer op deze reis gezinspeeld hebben. Men tast over de reden en bijzonderheden in het duister, aldus het blad.

TROKKEN ALLEEN DE GRENS RECHT

Berlijn. — Woensdag zijn 35 gewapende Russische soldaten de grens tussen de Franse en de Sovjet-sector van Berlijn overgetrokken en hebben het landgoed Neuer Gutshof, dat aan de grens is gelegen, bezet. De Fransen betrokken de wacht aan de Zuidgrens van het landgoed. De eigenaar van het landgoed en zijn zoon zijn met hun papieren uitgeweken, doch zijn vrouw is achtergebleven, die telefonisch heeft meegedeeld, dat zij niets te vrezen had en dat men alleen de zonegrens recht getrokken had.

BRANDMERKTEN CHINA.

Washington — Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft Vrijdag met handopsteken een door een aantal Democraten en Republikeinen ingediende resolutie aangenomen, waarin China als aanvaller wordt gebrandmerkt. Sommige Republikeinen hadden tevoren verklaard, dat de resolutie neerkwam op een oorlogsverklaring aan China.

AS. ZOMER 24 DIVISIES.

Washington — Het Amerikaanse leger zal tegen de zomer van dit jaar in kracht gelijkwaardig zijn aan 24 divisies op oorlogssterkte, zo hebben officieren Maandag te Washington verklaard. Deze mening werd geknoopt aan een te Tokio afgelegde verklaring van stafchef generaal Lawton Collins.

Generaal Collins zeide, dat er binnen twee of drie maanden op grote schaal tot aflossing van troepen in Korea zou worden overgegaan. Ook gewaagde hij van plannen om meer leden van de Nationale Garde op te roepen en een nieuwe divisie geregelde troepen te vormen.

„BARABBAS".

Stockholm — De laatste roman van de bekende Zweedse schrijver P. Lagerkvist „Barabbas", die enige maanden geleden in Zweden uitkwam, heeft grote aandacht in het buitenland getrokken en zal binnenkort in Frankrijk, Nederland, Denemarken, Finland, Engeland, de Verenigde Staten, Duitsland en Zwitserland verschijnen.

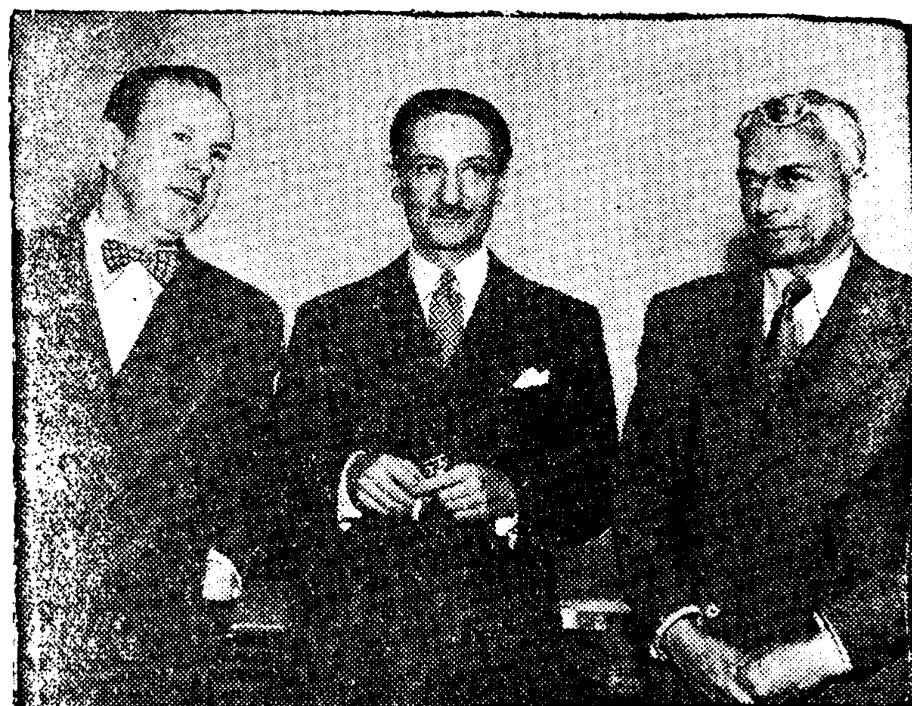
De roman is een fictieve tekening van het leven van Barabbas, de man zonder God, die hier tevens de incarnatie is van de geestelijke armoede en de besluiteloze wanhoop van de hedendaagse mensheid. Enige jaren geleden schreef Lagerkvist „De Dwerg".

ONTDEKKINGSREIZIGER OMGEKOMEN.

Buenos Aires — Een Argentijnse militaire reddingsploeg heeft vandaag medegedeeld, dat de Boliviaanse ontdekkingsreiziger Gustave Moller Hergt van koude is omgekomen op de 6950 meter hoge berg Aconcagua, de hoogste top in de Andes, toen hij slechts 370 meter van de top was. De beide personen, die hem vergezelden, werden gered; zij hadden bevroren ledematen.

MEXICO EN NARCOTICA.

New York — In een artikel in het Amerikaanse tijdschrift Argory wordt gezegd, dat de aan bedwelmingsmiddelen verslaafde personen in Amerika thans het grootste deel van hun voorraden uit Mexico betrekken, waar de opium-handelaars ambtenaren van de regering als hun partners hebben. In het artikel wordt voorts gezegd, dat Mexico de plaats ingenomen had van China als land van herkomst van 85% van de opium, heroïne en morphine, die door de daaraan verslaafde personen in de Verenigde Staten gebruikt wordt. „De Mexicaanse opium-handelaars zijn een stap vóór op de practijken van de Amerikaanse misdadigers met het omkopen van corrupte ambtenaren door in vele gevallen de regeringsambtenaren als partners in hun zaken te nemen", aldus het artikel.

COMMISSIE VAN DRIE — kreeg in December j.l. opdracht van de Algemene Vergadering der V.N." om een basis vast te stellen, waarop een bevredigend „Staakt-het-vuren" kon worden overeengekomen". Het zijn (van links naar rechts) Mr Lester B. Pearson, Secretaris van Buitenlandse Zaken van Canada; Ambassadeur Nasrollah Entezam van Iran, President van de Algemene Vergadering: en Sir Benegal N. Rau, de permanente Vertegenwoordiger van India bij de V.N.

Nederlands buitenlands beleid door Min. Stikker verklaard

's-Gravenhage — De minister van buitenlandse zaken, mr D. U. Stikker, heeft gisteren in de Tweede Kamer een uitvoerige uiteenzetting gehouden over Nederlands buitenlands beleid.

Hierin wees minister Stikker op de ernst en het gevaar van de internationale toestand en zeide naar aanleiding van het bezoek van generaal Eisenhower, dat volgens zijn mening Nederland onvoldoende inspanning opbracht voor de Atlantische verdediging en dat binnenkort ingrijpende maatregelen op het gebied van de defensie en de economie in Nederland zouden moeten worden genomen.

Ook minister-president Drees onderstreepte het gevaar der internationale situatie en deelde mede, dat de nieuwe plannen voor de defensie en de economie reeds in een vergevorderd stadium van voorbereiding waren. Dr Drees verklaarde met de grootste nadruk, dat het kabinet eenstemmig was over de te nemen maatregelen.

Er zijn geen voldoende aanwijzingen op het ogenblik om te verwachten, dat de agressie in Korea zal worden gevolgd door een algemene agressie door de Soviet-Unie, zo heeft minister Stikker gisteren nog verklaard. De kwestie van de Duitse herbewapening kan niet wachten op de militaire integratie van Europa. „Alles moet worden gedaan om de verdedigingsvoorbereidingen te verhogen, en de defensiezaken moeten voorrang hebben, omdat de bescherming van ons nationaal bestaan op het spel staat."

Er worden nieuwe plannen uitgewerkt en naar het oordeel van minister Stikker had men nog niet het uiterste gedaan. Zeer binnenkort zullen beslissingen worden genomen over de bijdrage van Nederland tot het Atlantisch Pact, waaronder de omvang van zijn leger, en deze beslissingen „zullen ver-reikende sociale gevolge hebben". Hij sprak de hoop uit, dat de Nederlanders eenstemmig bereid zullen zijn deze gevolgen te aanvaarden.

Omtrent de Duitse kwestie betoogde Minister Stikker, dat het beëindigen van de staat van oorlog met Duitsland in de eerste plaats moet worden gezien als een bewijs van het besluit der Westerse wereld om Duitsland, waar mogelijk, in de Westerse gemeenschap op te nemen. Binnenkort zal aan de Kamer een wetsontwerp worden voorgelegd, strekkende tot herziening der discriminatie maatregelen ten opzichte van Duitsland en Duitse onderdanen.

Met betrekking tot Spanje zeide minister Stikker, dat het standpunt van de regering niet was gewijzigd. Het was geen kwestie van sympathie of antipathie, maar of de pressie van de zijde der Verenigde Naties de positie van Spanje had versterkt dan wel verzwakt. Naar zijn oordeel had deze pressie de positie van Spanje versterkt. Bovendien zou het steeds moeilijker worden om zo'n groot land als Spanje te isoleren.

Bij het bespreken van de Europese eenheid zeide de minister, dat een beperkte continentale organisatie zonder Groot-Brittannië niet de beste manier zou zijn om Nederlands belangen te dienen. Indien een dergelijke groepering zou tot stand komen, zou Nederland niettemin ertoe bijdragen.

In antwoord op de opmerkingen van enkele sprekers, die voorstelden, dat er een tweede minister van buitenlandse zaken of een tweede staatssecretaris moet zijn, zeide mr Stikker, dat dit de grotere taak van de minister van buitenlandse zaken niet gemakkelijk zou maken.

Nadat mr Stikker en ook minister-president Drees het woord hadden gevoerd, was er een debat over de recente berichten in de Nederlandse en de buitenlandse pers, dat generaal Eisenhower „teleurgesteld en terneergeslagen" uit Nederland was vertrokken. De heer Korthals (V.V.D.) vroeg, of het waar was, dat Eisenhower zijn klachten had gericht tot de Amerikaanse ambassadeur in Nederland, maar niet tot de Atlantische Raad.

Minister Stikker merkte op, dat generaal Eisenhower een Amerikaans generaal was een ook bleef. „Zijn correspondentie is zijn eigen zaak", zo verklaarde mr Stikker. Hij oordeelde het ergerlijk, dat lekken van deze aard mogelijk waren.

EEN PROBLEEM, DIE VERDEDIGING VAN WEST EUROPA — alhoewel Dwight Eisenhower om meer dan één reden niet met de handen in het haar schijnt te zitten. Hij spreekt hier met Jules Moch, de Franse Minister van Defensie en Generaal Juin, en het schijnt, dat ze hem reden geven tot optimisme.

DE VADER DER TITOISTEN. — Deze recente foto toont Maarschalk Josip Broz Tito, dictator van het Communistische Yugoslavië, aan zijn schrijftafel onder de strenge blik van de communistische halfgod Nikolai Lenin (rechts). Tito helt meer en meer over naar de steun van het Westen in zijn strijd tegen het Communisme, dat het merk „Made in Moskou" draagt.

NEDERLAND EN HERBEWAPENING.

's-Gravenhage — Aneta vernam Woensdag in Nederlandse militaire kringen, dat met het oog op de huidige wereldtoestand de onmiddellijke oprichting van een volledig uitgeruste gevechtsklare Nederlandse strijdmacht van ten minste één divisie noodzakelijk is. Deze kringen twijfelden sterk aan de doeltreffendheid van de huidige Nederlandse defensie-inspanning, die het beschikbaar hebben van drie geoefende leger-divisies, die in geval van een noodtoestand op korte termijn kunnen worden gemobiliseerd, nodig maakt.

De regering is thans bezig de noodzaak van een volledig uitgeruste gevechtsklare legermacht te bestuderen, maar in regeringskringen werd de nadruk gelegd op de moeilijkheden, die een dergelijk besluit meebrengt.

Een der moeilijkheden, zo werd in regeringskringen gezegd, is het huidige tekort in Nederland aan militaire uitrusting. Het in het leven roepen van een volledig uitgeruste divisie zou het militaire trainingsprogram van het land ernstig in het gedrang brengen, aangezien „nauwelijks enig" militair materiaal over zou blijven voor opleidingsdoeleinden. Deze problemen, aldus wordt vernomen, werden diengaand besproken met generaal Eisenhower tijdens diens bezoek aan Den Haag de vorige week. Naar verluidt heeft Eisenhower onder deze omstandigheden niet gevraagd om het onmiddellijk beschikbaar stellen van gevechtsklare Nederlandse troepen. Hij heeft evenwel zijn spijt uitgesproken over het feit, dat de oprichting van een Nederlandse defensiemacht niet verder is gevorderd dan op het ogenblik het geval is.

Vernomen wordt, dat de Nederlandse regering misschien zal besluiten tot de oprichting van een gevechtsklare defensiemacht, indien zulks nodig wordt geoordeeld, zodra meer militaire uitrusting is ontvangen. Momenteel overweegt de regering de uitbreiding van de dienstplicht van 12 maanden tot twee jaar.

Middelburg — „De materiële positie van het leger is zwak", verklaarde Generaal H. J. Kruls, chef van de generale staf, gisteren alhier. Het rare is, dat de organisatie ervan Amerikaans is, terwijl wij moeten werken met Canadese en Britse wapenen. Wij krijgen thans Canadese wapens voor één divisie, maar hieronder zijn niet begrepen de kleding, de ammunitie, de voertuigen en de verbindingsmiddelen."

Generaal Kruls stelde ook de invoering voor van een burgerlijke oproeping voor de burgerlijke defensie.

DE ZIEKE STALIN.

Washington — Volgens zekere alhier ontvangen inlichtingen zou de gezondheid van Stalin in ernstige mate slechter geworden zijn. Stalin zou reeds toebereidselen maken voor zijn opvolging door Molotof, aan wie hij in feite reeds zijn bevoegdheden zou hebben overgedragen. Stalin zelf zou zich thans alleen nog maar laten raadplegen over kwesties van zeer bijzonder belang. Deze inlichtingen zijn afkomstig van personen, die in contact staan met diplomatieke kringen in Oosteuropese landen.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Rekenmachine van Pascal

— Zoals bekend was Blaise Pascal niet alleen een filosoof en schrijver, maar ook een bekend mathematicus. Hij tekende en bouwde eigenhandig een rekenmachine. Van deze machine bezit de Conservatoire des arts et metiers een model, dat gecopieerd werd naar het origineel.

De originele machine nu is teruggevonden in Mirande, een plaats in het departement Gers ten Noorden van de Pyreneeën gelegen.

Door een Latijnse opdracht van Pascal aan kanselier Seguier, vertrouweling van Mazarin, aan wie hij deze machine had geschonken, kon zij geïdentificeerd worden.

Geluk wens met bijsmaak.

De Wolverhampton Wanderers hebben dezer dagen een bedrag van 12.000 pond sterling als „premie voor trouwe diensten" verdeeld onder 12 spelers, die telkens weer verleidelijke aanbiedingen van andere verenigingen hadden afgewezen, omdat zij hun club niet in de steek wilden laten.

De gelukkigen ontvingen felicitatiebrieven uit alle delen van Engeland. Er was echter één brief bij, die zij met gemengde gevoelens lazen. Die brief kwam van het departement van financiën en behelsde, behalve oprechte gelukwensen, de onder betuiging van leedwezen uitgesproken mededeling, dat van de aanhankelijkheidspremie ongeveer 30% aan belastingen moest worden betaald.

Het „Lam Gods" gerestaureerd.

Het beroemde drieluik „Het lam Gods" van Huibrecht en Jan van Eyck, dat zich sedert 1432 in de Joost Vijdtkapel van de Sint Baafs-kathedraal te Gent bevindt, is naar Brussel overgebracht teneinde aldaar in het laboratorium van de Belgische musea door prof. dr. Coremans in samenwerking met de kunstkenners A. Philippot en J. van Oderveken te worden gerestaureerd.

Zoals bekend werd het kunstwerk tijdens de oorlog in het kasteel van Hendrik IV te Pau in Frankrijk overgebracht, waar de Duitsers het in 1942 in beslag namen.

Het drieluik werd ondergebracht in de zoutmijnen van Ausséen, waar het in 1945 door het Amerikaanse leger werd gevonden. Door het lange verblijf in deze zoutmijnen heeft het schilderij veel te lijden gehad. Met het blote oog kan men bijvoorbeeld op het paneel der „zingende engelen" duidelijk de afschilfering van de vernislaag waarnemen. Ook op het paneel van „Judocus Vijdt" is op sommige plaatsen de vernislaag verdwenen, zodat het aangezicht van Vijdt doffe plekken vertoont.

Op de andere panelen en in het bijzonder op dat van Johannes de Doper is het onderliggende hout gespleten.

De bewerking, die het drieluik zal ondergaan, wordt de conservatieve-behandeling genoemd. Eerst wordt de achterzijde van het schilderij met olie doordrenkt teneinde de verflaag te beschermen tegen de inwerkingen van vocht en temperatuurschommelingen. Vervolgens worden de los komende verfdeeltjes gefixeerd en wordt de oude, verharde en ondoorzichtige vernislaag verwijderd. Ten slotte wordt een nieuwe vernislaag aangebracht, die aan de verf weer haar oorspronkelijke diepte en glans zal geven.

Verwacht wordt, dat de restauratie, waarvoor de Belgische regering een bedrag van fr. 350.000 ter beschikking stelt, vijf maanden in beslag zal nemen.

Door de maag naar het hart.

— President Truman is de gast geweest van Trygve Lie, secretaris-generaal der Verenigde Naties, en ook Wysjinsky behoorde tot de genodigden. De lunch liet zich voortreffelijk smaken en een strijdtrio in .... „vuurrode rokken" verhoogde de gezelligheid. „Kom" — zei Truman tegen Lie — laat eens „Ich liebe dich" van Grieg spelen". Daarna werd op verzoek van Lie zelf, die altijd maar weer tussen Oost en West tracht te bemiddelen, gevraagd om „East Side, West Side" ten gehore te brengen. Wysjinsky was in zijn nopjes en bracht met een glas champagne een toast uit op de violisten. Later vertelde Truman aan de pers, dat hij minister Wysjinsky heus een gezellig mens vond. Het menu bestond o.a. uit een sterk gekruide Russische soep, Russische cavair, een Engelse lamsbout, een Frans kippetje en Noorse ice cream. Wysjinsky, die altijd zo graag in de Assemblee over filosophitsers spreekt, maakte nu grapjes.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

„Wie ben je?"

„Jacques Cassard."

„Van de koopman?"

„Ja, kwartiermeester."

En omdat de grote man begrijpend knikte, of hij bekend, vertrouw volk voor zich had, en daarna zijn benen verzette, zodat Jacques de hut verlaten kon, vatte de jongen ineens moed en maakte geen aanstalten om het schip af te gaan. Integendeel, hij probeerde de kwartiermeester aan de praat te krijgen en vroeg vrijmoedig: „Mijnheer, bent u ook voor Algiers geweest, toen wij de stad bombardeerden?"

Hij knikte en antwoordde, bevestigend: „Mm.-"

Jacques liet niet los en informeerde verder: „Schoten ze terug?"

„Mm."

„Was u er bij, toen de Algerijnen pater Vacher voor het kanon bonden en de kogels door zijn heilig lijf op ons afvuurden?" En zijn ogen flikkerden verontwaardigd.

De man nam Jacques van het hoofd tot de voeten op, of hij zich verbaasde over het feit, dat de knaap dit wist. Want het was in 1683, gebeurd, toen was Jacques pas vier jaar.

„Wie heeft jou dat verteld?"

„Mijn oom Nicolas. Het is toch waar, mijnheer? Was u er bij?"

„Het is waar, maar ik was er niet bij. Het vorig jaar hebben de Janitsaren 43 gevangen Fransen voor de kanonnen gebonden en zo ons schieten beantwoord. Daar was ik wèl bij."

„Ontzettend, mijnheer. De Janitsaren zijn duivels. Ze moeten er allemaal aan, zegt vader. En bent u nu weer in het gevecht geweest?"

„Even maar. Tegen twee Engelsen. We zijn het ontkomen."

Doordat een matroos iets aan de kwartiermeester kwam vragen, ging Jacques zijns weegs, maar nog niet het schip af. Nu hij er eenmaal was, kon hij er niet van scheiden, en was eigenlijk blij, alleen te zijn, zonder André. Alle hoeken van het schip speurde hij af, van voren naar achteren, van boven tot beneden. Hij bezag alle stukken geschut, als gold het een inspectie, de oude en de nieuwe, de wapenrekken met lansen en musketten, of het de beste kennissen van hem waren. En waren ze dat ook niet?

Van jongsaf had hij ze in Nantes, op de Loire gezien. Op de wal had hij de vendels er mee zien excerceren. Naast de troepen had hij gelopen, wanneer ze door de stad marcheerden op de maatslag der hoge trommels. Aan boord van allerlei schepen waren weinig geheimen voor hem. Hij kende zeil- en touwwerk, masten, lijnen, schoten, ankersoorten bij name en hielp het volk een handje met breeuwen en teren, ja, waarmee niet! Op de familiebark van zijn vader, een scheepje met twintig riemen, voelde hij zich veiliger dan thuis. Hij had er ten minste meer te vertellen dan bij zijn zuster Jeanne. En met een lans ging hij even vaardig om als met de riemen en touwen. En ook weleens te vaardig!

Want eens deed hij mee aan een wedstrijd op de Loire. Het halve havenkwartier was er voor uit gelopen en stond op de oever, naar de verrichtingen der deelnemers te kijken, te juichen, te joeien en te lachen, als er wat grappigs gebeurde. Het was een behendigheidswedstrijd, waarbij soms een al te behendige een potsierlijke duikeling maakte in de rivier. Vrees voor verdrinken of wegdrijven behoefde men niet te hebben, want het wemelde van bootjes met deelnemers en toeschouwers.

In de stroom was een paal geslagen, waaraan een schild hing met een rode cirkel er op. Nu ging het er om, de cirkel in het snel voorbijvaren met een lansstreek te treffen.

Toen het de beurt van Jacques was, hoorde hij zijn broers en zusters, zijn kameraden en het publiek joelen en aanmoedigen. „Nou jij, Jacques! Laat zien, wat je kunt!" En men zong het oude liedje van „Piquez la baleine, joli baleinier!"

Hij was toen een snaak van een jaar of elf, en liet er zich op voorstaan, dat het voor hem een klein kunstje was. Tegen de roeiers zei hij: „Je mag trekken, zo hard als je wilt!" Hij wilde niet, dat ze het voor hem makkelijker zouden maken. Hoe sneller de boot langs de paal voer, des te moeilijker was het de cirkel te treffen.

Parmantig, zelfbewust stond hij in de boot, rechtop en wijdbeens, de lans omklemd in de jongensvuist. Eerzuchtig was hij, vurig bovendien. Hij voelde, dat aller ogen op hem gericht waren. Nu, hij zou die lachers aan de kant eens tonen, wat hij kon.

Snel, zeer snel schoot de boot door het water in de richting van het schild. Gespannen hield Jacques de naderende cirkel in het oog. Op de oever schreeuwde men: „Vooruit, Jacques! Steek hem dood!"

Nog drie meter — twee — één.. Rang! schoot de lans met alle kracht het doel in. Raak! En goed ook. Zo goed, dat de lanssteel afbrak en aan Jacques hand ontglipte.

Hij greep er nog naar en zeker zou hij over de rand van de boot getuimeld zijn, als een roeier hem niet in zijn hoze gegrepen en teruggetrokken had. Dat ging wat hardhandig, en krak! zei de broek, en zijn billen staken er doorheen. Het publiek bulderde en schaterde om het gevalletje en ook de roeiers in de boot lagen krom van het lachen over de riemen. De enige, die niet lachte, was Jacques.

„Boeh! Boeh! Waar is de lans, Jacques? Duik hem na, Jacques!"

Hij was er nog beduusd van en schaamde zich verschrikkelijk om de flater, die hij sloeg. En dat ten aanschouwe van zoveel mensen! Wat een figuur! Zijn lans foetsie! En zijn broek met een ventilatiegat, zo groot, dat het op de wal te zien was. Het geloei en spotgelach klonk hem in de oren als een hoon. Het trof hem in zijn eer, hij kon wel huilen van woede, hij kon wel in de Loire springen, als hij zich daar maar had kunnen bergen voor de schande.

Schande? Welneen. Niemand rekende hem dit ongelukte aan als iets, waarvoor hij zich te schamen had. Men lachte alleen maar om zijn grappige ontsteltenis, waarmee hij naar de brokken van zijn lans gegrepen had, en de manier, waarop zijn broek amen zei!

Maar zo vatte Jacques het incident niet op. Hij kon het niet verdragen, dat men zich over hem vermaakte. Hij zat in de boot met nijdig getrokken gezicht. Duidelijk voelde hij de kilte van de zitplank tegen zijn achterkaken. Maar veel duidelijker voelde hij zich zelf als het mikpunt van de spot der toeschouwers op de oever en het water.

„Probeer het nog eens, Jacques! Ga staan, Jacques!" hoorde hij weer schreeuwen.

„Terug!" commandeerde hij de roeiers, die een beetje rond laveerden. „Naar de wal!"

En de mannen, die de boot eerst gewend hadden om nog wat op de rivier te blijven, deden nu, wat hij verlangde. Hij sprong op de oever en verdween buiten het publiek om.

„Wees niet zo flauw, Jacques! Kom Jacques!" Zijn vrienden liepen hem na, zeurend, dat hij nog blijven zou. Maar zonder iets te zeggen, koppig, diep geraakt, liep hij door en zag niet meer om. Naar huis.

„Wat een nummer!" gromde een der roeiers.

„Fel als een kemphaan," zei een ander.

Niemand had met hem te doen. En een paar vijanden van hem smaalden op een afstand: „Hij kan weer niet tegen zijn verlies!"

Alleen de kleine José dribbelde voor haar machtige vriend uit, hem troostend: „En ik zal wel naar je moeder gaan, en ik zal —" En eer hij thuis was, deed Joseetje al het woord bij mama Cassard. Hijgend pleitte zij hem vrij. „Madam — Jacques zijn broek is helemaal kapot, maar — maar hij kan heus niet helpen, hoor! ... hebben de mannen in de ... gedaan. Ik — ik heb het zelf ... zien. Zo — zó deden ze. En ... u Jacques niet slaan, mada...

Maar wie zou hem daar... slaan? Zeker niet moeder ... sard.

Toen hij dertien jaar ... vond hij, dat het tijd werd ... eens te zien, hoe de zee er ... zag. Meer dan tijd zelfs. A... re knapen van Nantes, jo... dan hij, hadden al lang ... spelevaren op de Loire ver... seld voor het dobberen op ... oceaan. Hij moest oppassen, ... achteraan te komen. Gel... had hij nu genoeg, ja, uit ... boeken, maar de ware leersch... voor hem was het schip, de ...

Het kon niet missen: op ... bewogen water lag zijn best... ming. En in de familie Cas... was dit niets bijzonders, even... als bij ons in de kringen ... vissers. De zaak ging zo: sch... per Mezard, een zwager der ... milie, had een jongen op ... schip nodig.

„Ik wil wel," zei Jacques ... rect.

„Top," zei Mézard.

Vader Cassard keek van ... een naar de ander, toen ... zijn vrouw en vroeg: „Kun... er nog niet mee wachten?"

„Waarom wachten? Ik ben ... genoeg. Hoe lang wacht... pruttelde Jacques.

Fortuna is tyran

Londen. — Dat sportlieden over het algemeen erg bijgelovig zijn, is bekend. De mascottes, die velen naar de wedstrijdvelden meebrengen en die zij voor geen geld van de wereld zouden willen missen, vormen hiervan het bewijs. Niet allen echter geloven aan de magische kracht van een pop of een speelgoedbeertje. Zo ook de Engelse prof-voetballers. Voor hen is maar één ding van belang: het shirt, dat zij dragen. Zij geloven aan „geluksshirts" en dus ook aan „ongeluksshirts". Zij zijn er van overtuigd, dat zij, wanneer zij, door welke omstandigheden dan ook, niet in hun gelukskleuren kunnen spelen niet op de gunst van vrouwe Fortuna kunnen rekenen; eerder zal de pechduivel zich aandienen.

...een Engeland tijdens het tournooi om het wereldkampioenschap te Belle Horizonte van het ...n van de Verenigde Staten ...loor, een wedstrijd die in Al...n „de verrassing van de W" wordt genoemd, waren velanhangers van de Britten er ...overtuigd, dat hun elftal het ...lot tartte door in blauwe ...rts en witte broeken te verschijnen in plaats van witte ...rts en zwarte broeken, zoals ...doen gebruikelijk. De op bijgelovigheid berustende voorspelling kwam uit.

...ooral in wedstrijden om de ...-beker is men er op gebrand ...de z.g. eerste kleuren te spelen ...niet in de shirts, welke wor...gebruikt, wanneer de tegen...nderd toevallig dezelfde kleu...draagt. Het F.A.-reglement ...t, dat, wanneer twee clubs, ...dezelfde kleuren dragen, el...r in een cupwedstrijd ont...eten, beide elftallen hun ...ede combinatie moeten dra...en. Zijn deze kleuren toevallig ...gelijk, dan moet worden ge...welk team een derde kleur ...kiezen. Dat deze derde ...ur het geluk niet altijd ver...gt, bewees Arsenal in de be...finale van 1950. Arensal ver...een tegen Liverpool in zijn ...de kleur en won de cup.

Een enthousiast in Bristol heeft elf jaar van zijn leven besteed aan het ontwerpen van shirts voor alle Engelse Leagueclubs en wel zo, dat in alle mogelijke gevallen in de „eerst" kleuren kan worden gespeeld. De voetbalhemden zullen zijn aangepast aan het district, waaruit de club stamt. Zo zal bijv. Portsmouth een patroon moeten dragen, waarin marine-emblemen zijn verwerkt, en Arsenal, de „Gunners", is een militair type shirt toegedacht.

De artist in Bristol zal zijn plan wel nooit verwerkelijkt zien, want de meeste Leagueclubs zullen er niet veel voor voelen hun kleuren, die door vele reeds meer dan 50 jaar worden gedragen, te veranderen.

TEGEN CHARLIE CHAPLIN

Memphis. (Tennessee). — De 20 jaar oude film „City Lights" is door de censor te Memphis, Lloyd T. Binford verboden, omdat naar zijn zeggen de vertolker Charlie Chaplin een Londense straatjongen is. Met de film zelf is niets aan de hand, aldus de 82-jarige censor. Maar vanwege Chaplins karakter en reputatie moet de film hier niet meer worden vertoond. De film werd 12 jaar geleden in Memphis vertoond. Ook Chaplins laatste film „Monsieur Verdoux" is verboden. Enige tijd geleden zei Binford: Charlie Chaplin is een verrader van de christelijke Amerikaanse levenswijze, een vijand van het fatsoen, de deugd, het heilig huwelijk en van alle vormen van godsvrucht. Binford wilde weten, waarom Chaplin, een Engels onderdaan, niet het Amerikaanse burgerschap had aangevraagd.

EEN VERHAAL ZONDER MORAAL.

In een Mexicaans dorpje woonde eens een man, die bij al zijn buren in hoog aanzien stond. Er was geen dorpeling, die niet voor hem door het vuur zou gaan. Maar op een goede dag stierf de brave man, en hoewel het kerkhof ver van het dorp was gelegen, besloten de buren, uit eerbied voor de overledene, de kist zelf op hun schouders de achttien kilometer lange weg naar het kerkhof te dragen. Het was zomerdag, en de hitte was tropisch. Het zweet gutste de buren langs het lichaam, maar zij waren vastbesloten hun dierbare vriend deze laatste eer te bewijzen. Stoffig en bezweet kwamen zij in optocht bij de ingang van het kerkhof aan, toen plotseling, o schrik, „het lijk" rechtop in de kist ging zitten. Hun dierbare vriend, die slechts een toeval had gehad, leefde nog! Maar de buren waren slechts van één kwellende gedachte vervuld: Zwetende als pakpaarden hadden ze achttien kilometer ver de kist door hitte en stof gedragen. En nu zouden ze uitgeput als ze waren, dezelfde weg weer terug moeten gaan! En als hun vriend, van wie ze nu eenmaal zoveel hielden, tenslotte voor goed zou komen te sterven, dan zouden ze in hitte of koude de weg naar het kerkhof ten derde male moeten afleggen.

Toen trokken ze hun revolvers en doorzeefden hun dierbare vriend met vele kogels, gaven hem een christelijke begrafenis en weenden bittere tranen aan zijn graf.

FORTUIN UIT GOOT GERED.

Frankfort — De 38-jarige Duitse reclameschilder Heinrich Merk had twee loten in een loterij te Frankfort, met als hoofdprijs een nieuwe Mercedes auto, gekocht. Zijn vrouw zag er niets in en wierp de loten in de goot; Merk viste ze eruit op, stak ze bij zich en dacht er verder niet over na.

Dagbladen te Frankfort publiceerden de nummers, waarop de hoofdprijs was gevallen. Een ervan bevond zich in Merks bezit, doch hij las de uitslag niet. Frankfort-radio riep de winnende nummers om, doch Merk had de uitzending niet gehoord.

Op de dag, dat de prijzen zouden worden uitgereikt, nam Merk een krant om de kachel mee aan te maken. Zijn oog viel op het winnende nummer en toen herinnerde hij zich plotseling, dat het in zijn bezit was. Als een razende zocht hij zijn zakken af en vond de loten. Merk had nog één uur om vanuit zijn dorpje, dat ong. 20 km. buiten Frankfort is gelegen naar de stad te komen, waar de prijzen zouden worden uitgereikt. Een paar minuten vóór de uitreiking begon, was hij ter plaatse en hij kon vrijwel meteen de Mercedes in ontvangst nemen, die hij prompt voor 9500 mark verkocht.

„Ik ben werkelijk een geluksvogel", was Merks eigen commentaar.

NIEUWSKRUIMELS

— Tengevolge van de uitbarsting van een onderzeese vulkaan in de Kaspische Zee is Maandag een eilandje van 800 meter lengte, 90 meter breedte en 2 meter hoogte aan de oppervlakte gekomen, aldus meldt Tass uit Bakoe.

— Op een verkoping van schilderijen te Parijs ging Donderdag een zelfportret van Rembrandt voor 12.500.000 francs naar een niet met name genoemde Amerikaanse koper en een ander zelfportret voor 10 millioen naar een Fransman.

— President Gottwald van Tsjechoslowakije heeft enige wijzigingen in de uniform van het Tsjechoslowaakse leger bevolen „om uitdrukking te geven aan de toenadering van het leger tot zijn glorieus voorbeeld, het Sovjetleger", zo meldt het Tsjechoslowaakse persbureau Ceteka.

— De financiële commissie van het Deense parlement heeft Donderdag 10 millioen kronen gevoteerd voor het bouwen van een 5000-tal schuilkelders in geheel Denemarken.

— De machinisten van het treinpersoneel van de Australische staat Victoria hebben Donderdag besloten hun staking, die 53 dagen had geduurd, te beëindigen.

EEN GELUKKIG GEZIN — Op deze foto, die op 10 Januari j.l. door Clarence House, werd vrijgegeven. Zelfs prinses Anne schijnt er belang in te stellen goed op de foto te komen. Prinses Elizabeth, die op het ogenblik in Malta is, keert 20 Januari a.s. naar Engeland terug. Het ligt in haar bedoeling eind Maart naar Malta terug te keren, als de Middellandse Zee-vloot, waarvan haar echtgenoot het gezag voert over het fregat Magpie van 1430 ton, zijn lente-excursie beëindigt.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

...Wantrouwende voorzorg had ...touwen verwijderd — een ...nder was het nog, dat de ...okken daar hoog boven in de ...rens gebleven waren.

...Kaal en ijzig zagen de muren ...n het heiligdom eruit. De zil...ren lampen en luchters, de de...te heiligenbeelden uit oude ...d, de geborduurde vaandels, de ...telbare votiefstenen, waarmee ...nkbaarheid en innige liefde de ...rk eens hadden gesierd, waren ...rdwenen. Slechts hier en daar ...ng vergeten een half verbrijzel...lijst aan de muur, wijl men ...ch de tijd niet gegund had, om ...te verwijderen.

Het enige, wat ongeschonden ...zijn plaats was gebleven, was ...t Genadebeeld, het welk de ...emelkoningin met het Jezus...nd op de armen voorstelde. Het ...ond hoog boven op het geheel ...tbloote altaar, op dit avonduur ...or het rode goud van de dalen...e zon omglansd.

Het zachte licht viel voor op ...t groepje biddende, dat zich ...ndanks het strenge verbod om ...t Genadebeeld verzameld had. ...oe Geertrui aan de kerksleutel ...wam, was niemand bekend, ...ar bekommerde zich ook geen ...kele om; het was hun voldoen..., dat de deur voor hen open ...as. Godvruchtig, met stil geluk ...s kinderen, wie het vergund is ...n eenge, smartelijke schei...ng weer in de nabijheid der ...oeder te verwijlen, zo blikten ze ...t Maria's beeltenis op en ant...oordden met vurigheid op de ...anroepingen der litanie, welke ...houtvesterweduwe luid voor...d:

„Gij toevlucht der zondaars, „Gij troosteres der bedrukten, „Gij helpster der Christenen!" „Bid voor ons! bid voor ons!" ...n zweefde de tonen van het ...elgrimslied ten hemel:

„Jonkvrouw, wij u groeten, „O, Maria help!"

Met stralende ogen zongen de ...men met bevende stemmen ...elen de grijsaards in, en menig ...rouwenhart, door zorg gedrukt, ...oeg vrijer en lichter, toen de be...e omhoog steeg:

„O, Maria, help ons allen Hier in dit tranendal!"

Plotseling werd het vrome ge...ang onderbroken. De zware ...erkdeur, met geweld opengesto...en, sloeg krakend tegen de ...huur. Dreunende stappen, toor...ige uitroepen van rauwe stem...nen stoorden de vrede van het ...eiligdom. De verschrikte zan...ers waagden het nauwelijks om ...e kijken. Onwillekeurig drongen ze dichter op een en bukten de hoofden. Er stond immers zware straf op, ook maar in de buurt van de kerk biddend aangetroffen te worden. Wat zou hun nu wel boven het hoofd hangen, nu men ze zelfs binnen in het verboden heiligdom vond?

Geertrui alleen keerde zich zonder vrees om, om de rustverstoorders in het gezicht te kunnen zien. Drongen brutale overmoedige kerels die te veel van de Zondagsdronk gebruikt hadden, en door het gezang in de kerk aangelokt, binnen, om zich een ongepast, grap te veroorloven. — Doch wat ze zag, was erger, veel erger.

Aan het hoofd der naderende schreed Simon Ziegler. Het gezicht der houtvestersweduwe werd doodsbleek, toen ze hem herkende. Die had het toeval niet hierheen gebracht, dat zeiden zijn gebalde vuisten, zijn somber vastberaden gezicht, dat verrieden ook de mannen, die hem begeleidden: Kunz Epplein, die de trouw geblеven katholieken hoonde en dwarsboomde, hoe en waar hij maar kon; de barbier, die tot nu toe zich altijd dubbelzinnig had gedragen en die zich heden in de wijnroes liet meeslepen, wat zijn tranende ogen en de hoogrode kleur van zijn gezicht maar al te duidelijk bewezen. Verder volgden enige metselaars, steenhouwers, polijsters en ververs, alle lieden van buiten de stad, die bij de bouw van het slot gebruikt werden, en dan nog een hele troep zwervers.

Maar die zag Geertrui niet. Ze staarde naar die ene, die zich door de andere heendrong en probeerde aan het hoofd van de stoet te komen. Het was een grote, voorname man, wiens anders zo open oog nu brandde van een duistere gloed, terwijl hij in grimmige haast naar voren drong.

„Filip Amberg, is het mogelijk!" fluisterde Geertrui in bange verrassing. Maar ze kreeg geen tijd, van haar verbazing te bekomen. Reeds klonk de donderende stem van Simon Ziegler door de kerk en meldde, dat nu voor het uur geslagen was, dat hij de „afgodendienst" zou doen verdwijnen. En we de al te haastig uitgestoten woorden niet verstond, die gaven gelaatstrekken en gebaren voldoende inlichting. De predikant was tot aan de altaartreden naar voren gelopen. Daar stond hij tegenover al de anderen, het hoofd tegengeworpen, het oog fonkelend van toorn, terwijl hij met opgeheven armen naar het beeld wees, dat in stille majesteit door een laatste zonnestraal belicht, aanminnig glimlachend nederblikte. Met woord en gebaren spoorde hij zijn begeleiders aan, dat ze naderbij zouden komen. Maar niemand verroerde zich. Bij de treden van het priesterkoor stonden de schrijver, de barbier en Filip Amberg en versperden de troep gehuurde de toegang.

Weinige ogenblikken slechts duurde de aarzeling. Simon Ziegler. Simon Ziegler had er slag van, de zijne aan te vuren.

„Laffe wijven, die voor een stuk beschilderd hout bang zijn", riep hij. „Moet ik zelf naar boven klimmen om de afgodin naar beneden te storten? Kom hier, mannen! De dubbele, de drievoudige beloning voor hem, die naar voren komt! Wie waagt het? Beumler, Wipfelman, flink zo, flink zo! Daaraan kent men de dappere Ulmers! Beschaamt die lafaards!"

Met de krachtige hulp van hun ellebogen, waren twee der vreemde werklieden naar voren gedrongen, slanke, jonge steenhouwersgezellen, die nu met koele vastberaden trekken naast de predikant stonden. Een wenk van Simon en ze ijlen de trappen op, zwaaiden zich handig en zonder aarzelen op de altaartafel en klommen omhoog naar het beeld. Met ingehouden adem volgden die beneden stonden elk van hun bewegingen.

Nu hadden ze het beeld bereikt. Reeds strekten ze de armen er naar uit. Krachtig vatte de een links bij het voetstuk, de andere rechts de maansikkel aan de voeten van het beeld. Een krakende ruk — een luide angstschreeuw uit toegeknepen kelen klonk door het Godshuis. Weer een ruk en nog een. Nog trokken de handen der boosdoeners, scheurden en rukten, tot eindelijk het beeld op een kant draaide en wankelde. Nu steunden de twee daarboven met hun rug voor een laatste, krachtige stoot. Beneden strekten als ter bescherming de trouwe gelovigen de handen uit, terwijl andere huiverend het gezicht bedekten.

Door de stilte klonk Zieglers stem ophitsend: „Flink! Vooruit! Omlaag met de afgodin! Eén, twee, drie!"

Een gekraak, een doffe val, dan doodse stilte.

Ook de boosdoeners stonden zonder beweging, door een geheime schrik aangegrepen. Onwillekeurig waren Ziegler en zijn aanhang bij de val van het beeld opzij gegaan, zodat voor Geertrui en de angstig opblikkende vrouwen het gezicht op het altaar vrij bleef. Geen beweging daar in de hoogte ontging haar.

De laatste krachtige stoot moest het beeld onderste boven op de grond doen ploffen zo was de bedoeling van de twee gezellen. Maar het was anders uitgekomen. Onder het vallen maakte het beeld eenhalve draai, sloeg met een dof gekraak tegen de kant van de altaartafel, gleed dan zacht er langs af en stond — o wonder! — tegen de voet van het altaar geleund, naar het uiterlijk onbeschadigd. Alleen de punt van de vergulde scepter die de hand van het Moedergodsbeeld vasthield, was er afgesprongen.

Een bedwongen jubelkreet klonk door de kerk. Naar voren drongen vrouwen, kinderen en grijsaards. Geertrui vooraan, in heilige bezieling om het beeld der Hemelse Moeder zo nodig met eigen lijf te beschutten. Ze waren niet bang voor de ruwe handen, die hen terug wezen, voor de vuisten, de stokken, die op hen neersuisden. Maar de strijd was te ongelijk. Reeds weken ze voor het ruwe geweld. Tot een hoop opeengedrongen, werden ze van het koor weggedreven.

Zo wild en woest was het geschreeuw en geraas op de heilige plaats, dat het knarsen en openslaan van de zware eikenhouten deur onopgemerkt bleef. Een jongeling in jagerskleding baande zich een weg door het gewoel, en voor iemand het hem belette of ook maar bemerkte, had hij het altaar bereikt. Reeds stond hij op de treden, met zijn hoge, slanke gestalte het beeld dekkende, het ongedekte hoofd vrijmoedig opgeheven, met zijn rechterhand aan de gordel om het beschermende wapen los te maken.

Wie weet raad?

Wie wil het mooie boek winnen? Er is er niet een die nee zegt.

Wie raad weet, op deze drie vragen, loot mee:

I Welke schoenen passen niet aan je voeten?

II Moppy gaf Tante voor zijn naar bed ging de kop van een kreeft, het lijf van een mug en de staart van een muis. Wat kreeg Tante van Moppy?

III In welk rijk vindt men geen mensen?

Oplossingen vóór Donderdag, 1 Februari inzenden aan Tante Corry

Conscientiesteeg
Amigoe di Curaçao

Hoe is die?

MOND VOL TANDEN.

Jansen, de edelachtbare heer Burgemeester van het kleine stadje Peppeldam, stond bekend als een echte smulpaap. Overal waar maar lekker te eten viel, was Jansen van de partij.

Op zekere dag, toen hij door een straat van zijn stadje liep, kwam hij een jongen tegen, die in een mandje een prachtige grote kalkoen droeg.

„Wel kereltje", zei de burgemeester, en het water liep al langs zijn tanden, „voor wie is dat mooie beestje?"

„Kent u mijnheer Jansen, de Burgemeester van deze stad?" vroeg de jongen.

„Of ik die ken", lachte Jansen en zijn ogen begonnen te glinsteren.

„O, mijn baas heeft gezegd te zorgen, dat hij hem niet te pakken krijgt. Hij is een echte smulpaap".

HELD.

Een politieagent ziet een grote vechtpartij en verschuilt zich achter een boom. Hij denkt:

„Ik zal hier wachten tot er een blijft liggen, dan kan ik hem makkelijker arresteren".

SCHIJNHEILIG.

Onderwijzer: „Zeg eens, Erwin, wat is schijnheilig?"

Erwin: „Dat is een jongen, die met een lachend gezicht naar school gaat."

EN GELIJK HEEFT ZE.

Onderwijzeres: „Wat is het gevaarlijkste deel van een auto, Marietje?"

Marietje: „De chauffeur, juffrouw".

TAAI.

Kelner: „Wil mijnheer nog iets bij zijn biefstuk gebruiken?"

Gast: „Jawel, een bijl, astublieft".

VER VAN HUIS.

Heer: „Loopt Uw kliene al, Mevrouw?"

Dame: „O ja, al drie maanden".

Heer: „Dan wordt het tijd, dat U het eens terug gaat halen".

HET BESTE GENEESMIDDEL

Dokter: „U ziet er goed uit vanmorgen. U bent flink vooruit gegaan".

Zieke: „Dat komt misschien, omdat ik precies gedaan heb, wat op het medicijnflesje stond".

Dokter: „Wat stond daar dan op?"

Zieke: „Fles goed gesloten houden".

ZIET U?

Onderwijzer: „Kareltje, waarom zijn de twee vingers van jouw rechterhand altijd schoner dan de andere?"

Kareltje: „Daar fluit ik onze hond mee, mijnheer".

BAAS BOVEN BAAS.

Oom: „Vind je het niet prettig om zo op mijn knie te rijden?"

Neefje: „Helemaal niet. Van de zomer heb ik op een echte ezel gereden".

BETERE DAGEN.

Bedelaar: „Ach, mijnheer, ik heb ook betere dagen gekend".

Heer: „Kan wel zijn, maar ik heb nu geen tijd om over het weer te praten.

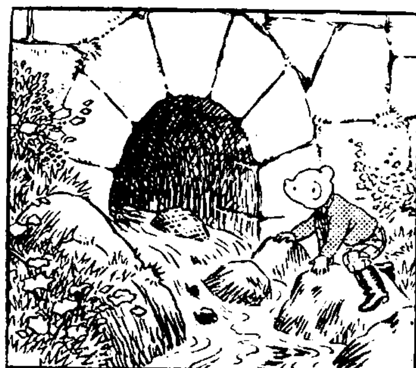
Rupert en Margot

33. Rupert werkt zich over de brokkelige kanten van de grote rots, waar op het kasteel gebouwd is, naar boven, tot hij aan een plaats komt, waar hij rond kan kijken. De hoge, donkere torens lijken ongenaakbaarder dan ooit. „Aan deze kant zie ik nergens een ingang", mompelt hij, „maar er moet toch ergens een of andere deur zijn. Het zal heel wat moeite kosten er omheen te klauteren tot ik er eentje vind. Het schijnt ten minste, dat er nergens een pad is. Een ding begrijp ik niet. Waarom de hagedis me aanraadde mijn kaplaarzen aan te trekken. Ze zijn maar onhandig om mee te klimmen".

34. Rupert verlaat het hoge punt en baant zich een weg door struiken en braambosjes op zoek naar de ingang van het kasteel. Dat is warm werk en hij wordt er moe van. „Foei, ik kook gewoon", puft hij. „Vond ik maar ergens water om te drinken". Tegelijk hoort hij echter het plassen van een waterval. Hij gaat op het gebouw af en spoedig drinkt hij zoveel als zijn hartje begeert. Nadat hij daar wat van bij gekomen is, kijkt hij naar boven, naar de top van de kleine waterval. Dan kruipt hij op een steen en kijkt nog eens goed. „Er is daar iets heel vreemds aan", mompelt hij.

35. Rupert vindt de waterval verbazend vreemd. Als hij er overheen kijkt, zou hij naar zijn mening de heuvelhelling moeten zien waar de rivier van afstroomt maar in plaats daarvan niets anders dan de grote blokken stenen van de kasteel muren. Omdat hij zo nieuwsgierig aangelegd is, probeert hij over de rotsen recht naar boven te klimmen, maar ze zijn te steil en te glad. Daarom draait hij zich om en klautert langs een lange omweg tot hij eindelijk weer bij het stroompje komt boven de waterval. Daar stoot hij een opgewonden kreet uit. „Nu begrijp ik, wat de hagedis bedoelde?"

36. Wat Rupert zo opgewonden maakte is, dat het riviertje in een tunnel recht door de kasteel muren heen stroomde. Hij bukt zich tuurt naar binnen en kan aan de andere kant het daglicht al zien. „Natuurlijk", lacht hij vergenoegd. „Ik hoef geen kasteeldeur te zoeken; ik kom er langs deze weg ook wel in. De tunnel is juist wijd genoeg voor mij. En daarom zei de hagedis me mijn kaplaarzen aan te trekken!" Een ogenblik later is hij de tunnel al in, waadt door het water behoedzaam over het klimmende bed naar boven en vraagt zich af wat hij aan de andere kant vinden zal.

HET BRITSE GEMENEBEST LUNCHTE — met de Lord Mayor van Londen in het Mansion House. Van links naar rechts: Mr Senanayaki (Ceylon); Dr Douglas (Zuid Afrika); Mr Attlee (Groot Brittanie); de Lord Mayor en echtgenote; de Earl van Athlone; Pandit Nehroe (India) en Liaquat Ali Khan (Pa kistan).

Van de boekenplank

Spiegel der Duitse tragedie.

(Van onze correspondent).

Arnold Zweig — Das Beil von Wandsbek
Neuer Verlag — Stockholm (1947)

De tijd ligt nog niet zo ver achter ons dat Hamburg als voornaamste handelscentrum van Duitsland grote naam had. Het is in deze stad, en met name gedurende de eerste jaren van het Hitler-regiem, dat de nieuwste roman van Arnold Zweig zijn lezers binnenvoert. Arnold Zweig schonk ons na de eerste wereldoorlog „Der Streit um den Sergeanten Grischa". Hij schiep daarmede een oorlogsboek van groot formaat en leverde tegelijkertijd een diepgaande en gerechtvaardigde critiek op het militairisme. Het boek werd in brede kring hoog gewaardeerd en dat wel omdat de auteur in zijn werk een symbolische weergave van de ondergang van de Pruisische staat bood.

De tweede wereldoorlog gaf Zweig opnieuw aanleiding tot het schrijven van een grote roman: **Das Beil von Wandsbek**, uitgegeven door het Neuer Verlag te Stockholm. Ook hier weer een duidelijk streven naar symboliek en dat met name in de figuren van de slager Arnold Teetjen en die van zijn dappere, brave vrouw Stine, die in hun ontwikkelingsgang de val van het Nazirijk verpersoonlijken. Dit in het bijzonder omdat Arnold Zweig zo voortreffelijk de psychologische groei schildert van mensen, die — eenmaal in de grijparmen van het nationaal-socialistische systeem geraakt — er zich niet meer uit kunnen bevrijden. Met Röntgenstralen doorlicht de auteur het streven en de machinaties der Nazies. En tevens toont hij daarbij aan hoe wanhopig sommige dezer mensen zich te weer stellen en daardoor het bewijs ervoor leveren dat het Duitse volk „schuldhaft und schuldlos" in de afgrond terecht gekomen is.

Een grootse poging zal men zeggen. Een onderneming — moet eraan toegevoegd — die tot een meesterwerk is geworden. Verre van zijn krachten te overschatten heeft Zweig gewoekerd met zijn talenten, en in een brede visie een roman geschapen die als spiegel der Duitse tragedie de ondergang uitbeeldt van een mensenpaar dat ondervindt hoe in het nationaal-socialistische paradijs de krachten der hel vrij spel hebben. Wie het kwade oproept wordt erdoor vervolgd en maar al te vaak is de hanteerder van het zwaard door eigen wapen omgekomen. In Arnold Zweigs roman is dit zwaard zelfs vervangen door en slagersbijl die hier gezwaaid wordt om vier onschuldigen te onthoofden. Wekt het verbazing dat de man die dit uitvoert later zelf naar een ander wapen grijpt om zich van deze bijl te verlossen? Wij geloven het nauwelijks, omdat de straf de misdaad volgt zoals de schaduw het licht.

x x x

Stel U een eenvoudige man voor die aan zijn troosteloze jeugd geen andere herinneringen bewaart dan die van verkommering aan het Oostfront in de eerste wereldoorlog. Als knaap erin getrokken is hij er als man uitgekomen.

Zonder veel vertrouwen, zonder hoop op de toekomst en met verlies van de basis waarop hij als kind stond. Hij heeft zich met veel moeite in de schrikkelijke tijd van inflatie en terreur een klein zelfstandig bestaan verworven en is daarop getrouwd. Gelukkig getrouwd, ook al blijven de zo vurig verlangde kinderen uit. Zijn vrouw is een even eenvoudige van geest; niet onknap en trots op haar Albert die op zijn beurt Stine verwent. Beide mensen hebben van kindsbeen af het harde leven aan den lijve ondervonden.

Zoals millioenen van hun tijd- en lotgenoten hebben zij elke pfennig omgekeerd en zich aan elke strohalm vastgeklampt. Zij weten wat het betekent de touwtjes niet aan elkaar te kunnen knopen en in angst te zitten voor geldelijke verplichtingen. Murw geworden hebben zij de valse profeten niet meer van de echte onderscheiden en zo hun stem en hand geschonken aan de Oostenrijkse leider, die als Duits Rijkskanselier heel Europa ten dodendans zou voeren. Albert is als oud-soldaat, overigens niet zonder dwang, tot de S.S. toegetreden en Stine weet niet beter dan dat ook deze wapenrok een eredracht is. Zij wonen in een uitgestrekte volksbuurt, met name Wandsbek en drijven daar een kleine slagerij, die hem nauwelijks in staat stelt het hoofd boven water te houden. Want beiden hadden zich de zegeningen van het Hitler-regiem wel enigszins anders voorgesteld. Als wij met hen kennismaken weten zij nl. niet meer hoe rond te komen. De Duitse „Volkswirtschaft" handelt anders dan zij vermoeden en verhindert niet dat de grote warenhuizen de kleine middenstand verpletteren. Daarbij is de reclame voor het „Eintopfgericht" niet bepaald bevorderlijk voor de vleesverkoop. Kortom, het staat er met de Teetjens slechts voor en ten einde raad wendt Albert zich tot een oude oorlogsmaker, die het door allerlei partijmachinaties „herrlich weit" gebracht heeft.

Hier zet het drama in. Een aantal ter dood veroordeelde communisten wacht in de Hamburger strafgevangenis op de voltrekking van hun vonnis dat steeds weer wordt uitgesteld omdat de beul wegens ziekte niet beschikbaar is. De hoge partijfunctionarissen is dit hoogst onaangenaam, temeer omdat een bezoek van de Führer aan Hamburg niet zal plaats vinden dan ná de onthoofding. N.S.D.A.P., S.S. en Reichswehr spelen hier hun troebele spel door elkaar heen en het is de oud-officier Footh, die zijn vroegere strijdmakker Teetjen overhaalt om tegen een beloning van tweeduizend mark de plaats van de beul in te nemen.

Bloedgeld sterkt altijd ten vloek en reeds Judas heeft het bewezen. Het gaat met Albert Teetjen niet anders, maar in zijn val trekt hij Stine mee en verbeeldt bovendien de ondergang van het hele Duitse Rijk. Om het in een vergelijking uit te drukken: de door hem gebruikte bijl is als het ware een magneet die alle ongeluk tot zich trekt. Teetjen heeft gemeend de daad in volstrekte onbekendheid te kunnen voltrekken, maar hier speelt het noodlot zowel hem als anderen parten. Want Zweigs roman handelt niet alleen over de stadswijk Wandsbek alleen. Hij biedt een dwarsdoorsnede van het Hamburg uit het vorige decennium, waarvan het merkwaardige is dat tussen de daarbij aan de dag tredende onderscheiden vlakken zo nauwe betrekkingen bestaan.

De verantwoordelijke rechter, die er in zijn hart zo verheugd over is, dat de onthoofding wegens ziekte van de beul niet kan plaatsvinden dankt diens plaatsvervanger aan de bemoeiïngen van zijn eigen dochter. En de vrouwelijke arts, die vroeger zelf tot een der veroordeelden in intieme betrekking gestaan heeft is mede oorzaak van zijn vroegtijdige dood, omdat een door haar geschreven couvert door Albert Teetjen gebruikt wordt om in contact te komen met zijn vroegere strijdmakker. Toevalligheden zal men zeggen, maar dan toch toevalligheden, die tot de wezenlijkheden des levens behoren en door Arnold Zweig in een machtige compositie verwerkt zijn. Haar opbouw blijkt hecht en bezit nauwelijks een detail dat niet van functionele betekenis is. Hetzelfde geldt voor zijn karakteristiek. Zijn figuren doen aan alsof men hen in eigen omgeving gekend heeft. Mannen als Teetjen zagen wij in ons midden toen de Britse adelaar de Nederlandse leeuw verdreven meende te hebben. Zijn vrouw Stine is de typische vertegenwoordigster van de Duitse volksvrouw, die met de stroom meedrijft zonder te weten, waarheen hij voert.

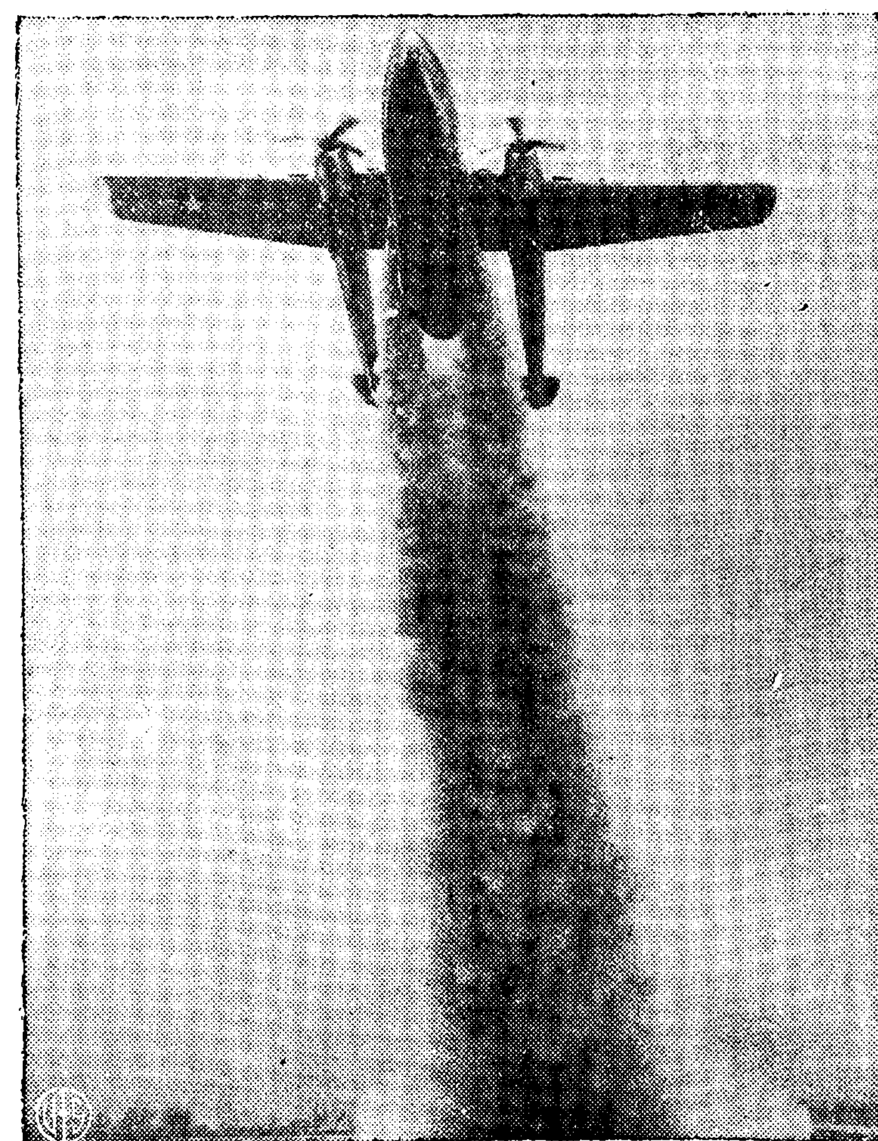
De vier ter dood veroordeelden roepen herinneringen op aan onze illegalen en de Jood onder hen is een intellectueel type dat wij allen kennen. Voor het overige: zo wij ooit geoordeeld zouden moeten worden dan gaarne door een rechter als de hier getekende, die de Westerse cultuur tot in zijn vingertoppen heeft. Zijn tegenspeelster bewondert men, want deze arts is een vrouw die, nauwelijks halverwege gekomen, beseft alles in het werk te moeten stellen om de weg terug mogelijk te maken!

Men ziet het: deze Spiegel der Duitse tragedie houdt ons een beeld van ondergang voor, dat in zijn somberheid te nadrukkelijker werkt, omdat het zo waarheidgetrouw is. Volgens mededeling van de auteur zelf, ontkiemde het werk uit een bericht in de Deutsche Volkszeitung van 1938, toen te Praag of Parijs. In de daarop volgende jaren werd het gecomponeerd en in de lente van 1943 voltooid. Waarheid ligt hier dus kennelijk aan de verbeelding ten grondslag en al lezende denkt men er steeds aan hoe dikwijls het leven zelf vreemder is dan welke fantasie ook.

Hoe dit leven in het nationaal-socialistische Duitsland was hebben wij inmiddels reeds bij herhaling vernomen. Zweigs boek boedt ons evenzeer een geheel dat de Danteske verschrikkingen dezer hel niet alleen aanduidt, maar tevens verbeeld. Het is een aanklacht tegen een systeem dat ons zelf in zijn klauwen had, maar tegelijk een kunstwerk, dat in zijn betekenis ver boven deze aanklacht uitrijst!

Hieraan moge nog worden toegevoegd, dat inmiddels ook een Nederlandse vertaling van dit boek bij de firma F. G. Kroonder in Bussum verscheen.

Pierre van Valkenhoff

NEUS OMHOOG EN VOORT ER MEE! — Een Fairchild C-119 Packet met een JATO installatie klimt onder een scherpe hoek naar de wolken toe bij een proefvlucht over het vliegveld van Hagerstown, Massachusseths. De drijfkracht van de straalmotor licht de Packet reeds na een aanloop van 150 M. van de grond. Dit schijnt nieuwe mogelijkheden voor vrachtvliegtuigen te openen.

Interpellatie over aanwezigheid van Russische inspecteurs op Hollandse Scheepswerven

's-Gravenhage. — Het Tweede Kamerlid J. J. Fens (R.K.) heeft aan de minister van defensie schriftelijke vragen gesteld over de aanwezigheid van Russische inspecteurs op Nederlandse scheepswerven, waar, naar de heer Fens zegt, met militaire geheimen wordt gewerkt.

De heer Fens vraagt, of het juist is, dat Russische inspecteurs zijn toegelaten op Nederlandse scheepswerven in verband met de uitvoering van Russische scheepsbouworders. Verder vraagt de heer Fens, of, indien dit waar is, de minister bereid is onmiddellijke maatregelen te nemen om zo spoedig mogelijk een eind te maken aan deze „ongewenste situatie".

Het R. K. dagblad „De Volkskrant" van Zaterdag berichtte, dat het onmogelijk was de toegang aan de Russische inspecteurs te weigeren. „Maar het is zeker, dat de veiligheidsmaatregelen goed werken".

Het blad zegt, dat de Russen een bijzonder recht hebben om het werk, dat voor hen gedaan wordt, te inspecteren, daar zij het meeste van het materiaal voor de schepen geleverd hebben. Maar het werk wordt uitgevoerd op dezelfde werven, waar gewerkt wordt aan schepen voor de Nederlandse vloot — twee lichte kruisers, drie verkenningsvaartuigen, twaalf torpedobootjagers en vier onderzeeërs —, „die natuurlijk militaire geheimen bevatten", zo zegt „De Volkskrant".

Zaterdag is officieel in Den Haag verklaard, dat op Nederlandse scheepswerven drie vrachtschepen voor Rusland worden gebouwd met een totale inhoud van 6.500 ton.

TRACTATENBLAD

's-Gravenhage. — Te beginnen met 1 Januari 1951 zal worden uitgegeven een „tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden", blijkens een K.B. van 29 December 1950.

Deze nieuwe regeling beoogt de tekst van verdragen en overeenkomsten zo spoedig mogelijk na hun sluiting openbaar te maken en vervangt hun bekendmaking bij Koninklijk Besluit in het Staatsblad. De in de Nederlandse Staatscourant medegedeelde gegevens over verdragen en overeenkomsten zullen voortaan in het tractatenblad worden geplaatst.

De minister van buitenlandse zaken a.i., dr. Drees, sprak de verwachting uit, dat deze nieuwe regeling tegemoet komt aan de wens der leden van de Staten Generaal om zo spoedig mogelijk in kennis te worden gesteld nopens het Nederlands tractatenrecht.

PARADIJS 1 K.M. — Korporaal John Wootton van St. Louis, Missouri, wijst met verstijfde duim naar het paradijs der verkleumde en vervuilde infanteristen. Na ongetelde dagen van vechten en terugtrekken een warme douche en schone kleren Nog slechts 1 kM!

HET GEHEIM VAN DE THERESIA.

P. Liagre C.S. Sp.
Uitg. 't Groeit-Antwerpen.
H. Nelissen-Laurillardlaan 30
Bilthoven.

Dit boekje ontsluiert ons, gelijk de inleiding van de vertaler meedeelt het geheim van Theresia's leer en leven, met scherp doorzicht en geeft ons tevens practische aanduidingen voor het beleven van het geestelijk kindschap.

Deze ontsluiering in de overweging van de voornaamste punten van haar spiritualiteit gedaan, ontsluiert tevens voor ons — en dit beter dan de uitgebreidste levensbeschrijvingen — de grootheid van deze „kleine" heilige. Deze ontsluiering toont ons hoe misleidend deze naam van „kleine" Theresia altijd weer dreigt te worden. Hoe die, gesteund door suikerbakkers devotieartikelen, de heilige altijd weer tot de pop onder de heiligen reduceert.

Zij was de „kleine" Theresia, zeker. Maar na lezing van dit diep en practisch boekje beseffen wij te beter, dat zij groot was als de grootste onder hen, maar groot in dingen, die kleiner waren dan de meesten van hen ooit hun aandacht schonken.

En omdat die kleine dingen doorgaans onze dingen zijn, daarom is Theresia van Lisieux een voorbeeld voor ons allen en dit boekje een nuttige gids.

HERDENKINGEN

Van **Meulenhoff** te Amsterdam verscheen van Arthur van Schendel een bundel verzen, rijmloze verzen „Herdenkingen" geheten, doch niet alleen aan deze verzenbundel werd de titel van het gehele werk ontleend. Er zijn ook prozastukken (Fratilamur" en „De Grammar School") in dit werk verzameld, dat met de verzen een representatief werk is van een van onze bekendste essayisten. Zijn voorliefde voor Amsterdam komt hier en daar wel duidelijk aan het licht, evenals de liefde voor de Nederlandse taal, waarvan hij getuigde, toen hij in Italië gevangen was door de oorlog.

„Er is een leegte, een hunkerend verlangen naar oude trouwe woorden van mijn land.

In Hollands mond zoals ik vroeger hoorde.

Plat of beschaafd, als het maar woorden zijn.

Waar ik mee geboren en die 'k begrijp"

Deze en andere ontboezemingen, de schoonste, die wij tot op heden hebben kunnen lezen, zullen zeker wel hun weg vinden naar de boekenkasten van de ontelbare van Schendel vrienden, alsmede naar al diegenen, die prijs stellen op goede Nederlandse litteratuur, die met deze Meulenhoff uitgave weer eens met een waardevolle bijdrage werd verrijkt.

G. H. van 's-Gravenzande, schreef een treffende inleiding.

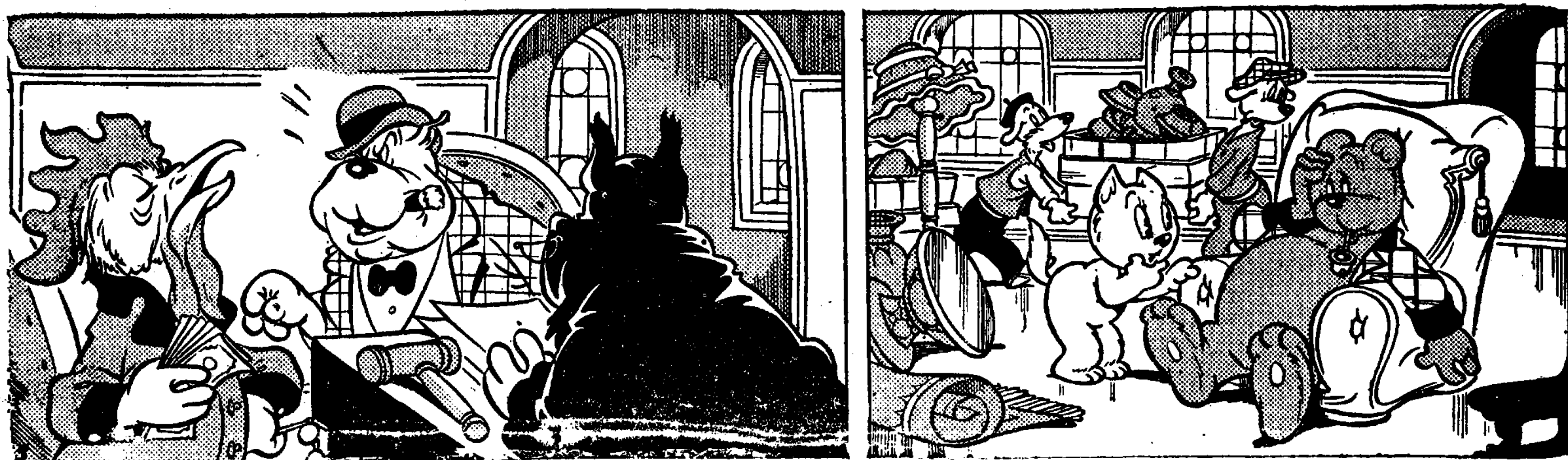
MEVR. SYNGMAN RHEE — de vrouw van de heen en weer gedreven president der Zuid Koreaanse Republiek staat hier een onderhoud toe aan Marilyn Maxwell, die als lid van de groep van Bop Hope in Korea en Japan vertoefde om voorstellingen te geven voor de troepen van de Verenigde Naties.

ALLE BEGIN IS MOEILIJK — zelfs voor de Japanse prins Hidehiro Higashikumi, kleinzoon van Keizer Hirohito. Bij de Keizer en de Keizerin Nagako zitten hun twee andere kleinkinderen, Fumiko Higashikumi (links) en Nobuhiko Higashikumi

799

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

„Er zijn tienduizend gouden ducaten geboden!" riep de notaris. „Iemand meer?"
„Pfah!" riep Super. „Ik gooi er nog duizend tegen aan! Zaken zijn zaken!"
„Elfduizend is het bod!" zei de notaris. „Wie meer?"
„Hoort eens!" sprak de Markies. „Dit gedoe staat mij tegen! Het is Bourgeois! Bovendien ben ik gepresseerd, aangezien ik een sonnet onder handen heb. Ik verhoog mijn bod tot twintigduizend en maak U er op attent, dat ik steeds tien ducaten méér zal bieden dan deze.... eh.... deze persoon!"
„Goed, goed!" zei Super. „Verbeelding genoeg! Maar zaken zijn zaken! Je kunt dit oude kot krijgen, vader! Geluk er mee!"

„Het is gebeurd!" zei Heer Ollie. „De markies is de nieuwe heer van Bommelstein. Hoe is het mogelijk? Het is toch wel een sterk staaltje, dat ik hier zit en gewoon doorleef en adem haal, als je begrijpt, wat ik bedoel, Tom Poes. Nu ga ik heen -- eenzaam en verlaten — een Heer zonder Slot — een koning zonder land! Wat een tijden waar we in leven! Hard, jonge vriend, zéér hard!
Denk nog eens aan me, wanneer je in je gerieflijk huisje aan het haardvuur zit — denk dan aan een eenzaam zwerver in weer en wind, bedelend om een korst brood, slapend op het stroo van een boerenschuur! Mager en oud, arm en afgetobd.. Vaarwel, Tom Poes!"

Sportnieuws uit Holland

Daverende overwinning van Vitesse op A. G. O. V. V.

Heerenveen bereikt weer een hoge score

B.V.V. wint big-match tegen Feyenoord.

De grootste verrassing afgelopen Zondag kwam wel uit Arnhem, waar het oude Vitesse de Kampioenspretendent A.G.O.V.V. een zware 5—0 nederlaag toebracht. Tot de rust was de strijd zeer spannend met wisselende kansen, met de stand 0—0 werd gedraaid, na de rust echter kwam Vitesse zo sterk opzetten, dat A.G.O.V.V. met man en macht moest gaan verdedigen. Echter tevergeefs, onder een geweldig enthousiasme der duizenden Arnhemmers werd de eindstand 5—0. Dit moet wel wijzen op een algeheel herstel der Arnhemmers. Met grote spanning en met een angstig hart zullen de diverse kampioenspretendenten de strijd tegen Vitesse wel tegemoet gaan zien.

D.W.S., dat zelf een mooie 4—0 overwinning op Hengelo behaalde, staat nu in het Oosten aan de kop, op de voet gevolgd door Enschede, dat na een zware strijd tegen het hardwerkende 't Gooi het niet verder dan 1—1 kon brengen. Ook Wageningen kon de winst niet ten volle binnen halen, hoewel een gelijkspel tegen Ajax nog altijd een verdienstelijk resultaat is.

In het Noorden scoorden de Heerenveners onder leiding van Abe Lenstra tegen Zwolse Boys er weer lustig op los. Acht doelpunten.. de Heerenveners zullen wel weer het record-aantal doelpunten dit jaar behalen. Sneek is er helemaal uit, nu verloren ze zelfs van Velocitas met 3—2. Men ziet weer, dat één speler soms het hele elftal tot grote daden kan brengen. In Xerxes zien wij ook een voorbeeld daarvan, zonder Wilkes zijn de Rotterdammers niet meer de schaduw van vroeger.

In Afdeling C. had Blauw Wit, hoewel zij zelf niet speelde, een goede Zondag, Edo verloor thuis met 1—0 van S.V.V., waardoor de Schiedammers op de tweede plaats belandde. Hermes/D.V.S. — Volewijckers was sensationeel, de toeschouwers kregen waar voor hun geld, acht doelpunten, waarvan 5 voor Hermes/D.V.S. Bl. Wit liep dus weer een punt uit. H.B.S. kwam iets verder van de gevaarlijke zone, R.C.H. verloor op Houtrust met 2—0, K.F.C. en D.W.V. verloren opnieuw, respectievelijk met 1—0 van A.D.O. en V.S.V.

In Afdeling D. hebben N.A.C., B.V.V. en Willem II de beste papieren. B.V.V. klopte Feyenoord met 2—0, de rust ging in met 0—0, 7 minuten na de hervatting scoorde Stempher en binnen 2 minuten vergrootte van Overbeek de voorsprong. Er was reeds een ware Carnavals' stemming in Den Bosch na afloop van deze zo belangrijke wedstrijd. Willem II maakte korte metten met Xerxes, met 5—1 nederlaag werden de volgelingen van Lagendaal naar de Maasstad teruggestuurd.

In Afdeling E. valt de grote nederlaag van Chevremont tegen Brabantia wel tegen na het mooie gelijkspel van de vorige week tegen P.S.V.. Doordat P.S.V. zelft met 4—1 van V.V.V. won, en Eindhoven een punt verspeelde tegen Limburgia staan de Philipsmensen reeds 8 punten voor op hun naaste concurrenten Eindhoven, wel een zeer mooie prestatie. Onderaan de ranglijst is de spanning wel zeer groot. Helmondia, Brabantia, Sittardia, Limburgia zijn de candidaten, althans voorlopig, voor de onderste plaats. Zaterdag hopen wij U de volledig bijgewerkte standen te geven.

OEFENDWEDSTRIJD NEDERLANDS ELFTAL

Op Woensdag 21 Februari speelt een voorlopig Nederlands Elftal tegen een nog nader aan te wijzen Engelse club.

BRAZILIAANSE VOETBALCLUB NAAR NEDERLAND?

De Braziliaanse voetbalclub Sao Paolo voert onderhandelingen met de K.N.V.B. voor een wedstrijd tegen een Nederlands Bondselftal op Woensdag 4 April in het Olympisch Stadion te Amsterdam. De Brazilianen zijn van plan in het aanstaande voorjaar een tournooi van 3 maanden door Europa te maken. Ook Rotterdam zou in aanmerking komen voor een bezoek van Sao Paolo. Als datum voor deze wedstrijd wordt 11 April genoemd.

AMATEURISME GEHANDHAAFD.

Utrecht. — Te Utrecht werd een bestuursvergadering gehouden van de KNVB onder voorzitterschap van de heer K. J. J. Lotsy. Bij de vergadering is gebleken, dat de leden van het bondsbestuur zonder uitzondering het volledige amateurisme wensen te handhaven.

Pova wint Knock-out tournooi.

(van onze sportcorrespondent)

Zondagmiddag vond de finale plaats van de A.v.B.-knockoutcompetitie, afd. Overgangsklasse.

Daar Jong Aruba Zaterdagmiddag met 3—0 van R.C.N. won en Pova na een gelijkspel (1—1) met strafschoppen de zege behaalde op Lafama, kwamen deze oude rivalen Zondagmiddag tegen elkaar in het veld. Voor de rust waren de mannen van de sterke arm het meest in de aanval en daar zij deze meerderheid met twee doelpunten aantoonden, ging de rust in met een 2—0 voorsprong voor POVA.

Na de rust aanvankelijk een gelijkopgaande strijd, waarbij Jong Aruba snel, doch te kort speelde om succes te boeken. Ongeveer 20 minuten voor het einde is het de Jong Aruba middenhalf, die met verre passen zijn buitenspelers aan het werk zet. Dit is aanleiding dat het spel van de mannen van Noord gevaarlijker wordt en het duurt niet lang of de Povakeeper moet enige harde schoten stoppen.

De druk op het Povadoel wordt groter en als de achterhoede en de keeper even elkaar niet goed verstaan is het 2—1. Dit doelpunt geeft Jong Aruba moed en keer op keer ondernemen zij aanvallen op de Pova-veste. Tot drie maal toe is het de Povakeeper, die op keurige wijze redding brengt, maar dan moet hij zwichten voor een goed ingeschoten bal van de kleine Franken. (2—2)

Strafschoppen moeten uiteindelijk de beslissing brengen. Doordat de Povakeeper twee van de drie strafschoppen weet te stoppen en de Jong Aruba doelman daarvoor geen kans krijgt, komt P.O.V.A. in het bezit van de eerste prijs.

Laatste loodjes te zwaar voor Lucky Strike

Voor de afdeling B-klasse kwam Dakota uit tegen Lucky Strike. Aanvankelijk geleek het er op, dat de knapen van Pos Chiquito een gemakkelijke overwinning zouden behalen. Door mooi snel openspel maakten zij het de Dakota achterhoede danig lastig. Hoe meer de tijd verstreek, hoe beter Dakota begon te spelen en zo als het wel eens meer gaat, bleek ook thans weder dat de laatste loodjes voor de mannen van Lucky Strike te zwaar wogen en met 2—1 moesten zij het tegen de goed in vorm zijnde Dakotalieden afleggen.

Lafama Junioren de sterkste ploeg

Wederom hebben de Lafamajunioren getoond de sterkste ploeg van de Juniorenafdeling te zijn. Na reeds twee jaren achtereen het kampioenschap van de Juniorenafdeling te hebben behaald, verschillende seriewedstrijden en knockoutwedstrijden gewonnen te hebben, behaalden zij ook in deze A.V.B. knockoutcompetitie de eerste prijs Junioren.

Zondagmorgen versloegen zij op het R.C.A. terrein de junioren van Jong Aruba met 3—0. Bravo Boys.

Uitreiking prijzen

Na de wedstrijd Pova — Jong Aruba werd Zondagmiddag overgegaan tot het uitreiken van de prijzen van de knockoutcompetitie. De voorzitter van de AVB, de heer Beaujon, feliciteerde de winnaars en sprak de hoop uit, dat deze sportieve wedstrijden aanleiding mogen zijn tot het behouden van de vriendschapsbanden onderling.

Na het in ontvangst nemen der prijzen sprak de heer Hilhorst als aanvoerder van de Pova een woord van dank aan het A.V.B. bestuur en prees de ploeg van Jong Aruba voor haar goed en sportief spel, waardoor de wedstrijd een prettig en aangenaam verloop had.

CURACAO

Een pakkend slot ?

Neen, zo weinig belangstelling als verleden Zondag bij de Antilliaanse training zal er hedenavond zeker niet zijn, wanneer Jong Holland en SUBT hun afgebroken competitiewedstrijd met de stand 0—0 gaan afwerken. Zij die van echte voetbalgevechten houden, kunnen hun hart weer eens ophalen.

Ja, bij zo'n pittige partij als deze loopt de bak vol. Een stormloop zal het niet worden, maar toch zal alles wat naar de naam Jong Holland luistert wel present zijn om hun favorieten aan te moedigen tegen de kampioen SUBT, met de stille hoop dat ze die, even „de das omdoen". En dat Jong Holland de zaak ernstig opneemt, blijkt wel uit het feit, dat de rood wit blauwen verleden Zondag een training hielden op het ver weg gelegen Scherpenheuvelterrein, terwijl de uitblinkers van J.H. een goede training hadden bij de selectiewedstrijden van de C.V.B.

De SUBT jongens, die het geluk hebben een eigen terrein te bezitten, kennen practisch geen rust. Elk week-end wordt er een programma afgewerkt, zodat de supporters van de blauw gelen er op kunnen rekenen, dat hun kampioenen in conditie zijn.

Behalve de strijd tussen de oude en nieuwe kampioen, die slechts 45 minuten zal duren, krijgt men een voorspel tussen Vitesse en Veendam. En al staat er geen kampioenschap op het spel, men kan toch een spannende wedstrijd verwachten, want Juliana met zijn mannen willen zeker niet onderdoen van de bewoners van de Salinja, die een oogje hebben op de derde plaats van de ranglijst die door Jong Holland wordt ingenomen: Om dat te bereiken moest Veendam op zijn minst een gelijkspel behalen en SUBT de volle buit mee naar Vredenberg nemen. Zo ver is het echter nog niet, wel weten we, dat het er zal spannen binnen de Stadionmuren. En als spelers en publiek zich sportief gedragen kan het een prettige genotvolle avond zijn.

M.Y.O.B. HERDENKT.

Op Zaterdag a.s. zal de Korfbal vereniging M.Y.O.B. in het Suffisantdorp haar eenjarig bestaan herdenken. Dit feit zal gevierd worden met enkele uren gezellig dansen aan huis van de oprichtster, Mej. Vera Leuden.

Generaal Kruls wegens verschillen over herbewapening afgetreden

's-Gravenhage. — In aansluiting op het bericht over het aftreden van generaal Kruls wordt van officiële zijde meegedeeld, dat de minister van oorlog tot de conclusie is gekomen, dat er teveel verschil van inzicht bestaat tussen hem en de hoogste legerleiding omtrent de wijze, waarop de strijdkrachten kunnen en moeten worden georganiseerd, zodat hij zich gisteren na afloop van de ministerraad tot zijn leedwezen genoodzaakt heeft gezien aan de chef van de generale staf, mr H. J. Kruls, mede te delen, dat hij zijn post aan een ander zou moeten overgeven. De minister van oorlog is Dinsdagochtend door de Koningin in audiëntie ontvangen.

Het ligt in het voornemen de kolonel der husaren B.R.P.F. Hasselman, inspecteur der cavalerie voor te dragen voor benoeming tot chef van de generale staf. Deze benoeming zal circa 1 Februari ingaan.

De opvolger

's-Gravenhage. — De opvolger van generaal Kruls als chef van de generale staf, kolonel Hasselman, is 53 jaar oud. Hij was vóór de oorlog reeds toegevoegd aan de generale staf en van Mei 1937 tot Mei 1939 tevens militair attaché in Berlijn. In de oorlog bevond hij zich in Duitse krijgsgevangenschap. Eind 1947 werd hij weer aan de generale staf verbonden. In October 1948 werd hij tot kolonel bevorderd en een maand later benoemd tot militair attaché in Praag, welke functie hij bijna twee jaar heeft bekleed. Hij kreeg vooral bekendheid door zijn pogingen om door de Tsjechoslowaakse regering gearresteerde en thans nog onvindbare Nederlander J. Lauwers, vertegenwoordiger van de A.K.U., vrij te krijgen.

Nog een ontheffing

's-Gravenhage. — Het ANP verneemt nader, dat luitenant-generaal M. R. H. Calmeijer, plaatsvervangend stafchef, ontheffing uit zijn functie gevraagd en gekregen heeft. De minister van oorlog heeft luitenant-generaal Calmeijer verzocht zich voor bijzondere opdrachten ter beschikking te houden.

HERSTELD

Soestdijk. — Prins Bernhard en de oudste der prinsessen, Beatrix, zijn geheel hersteld van de aanval van influenza, zo werd gisteravond door het paleis Soestdijk bekendgemaakt. Hun ziekte werd 14 Januari gemeld.

HET ULSTER CONFLIKT

Dublin. — De gemeenteraad van Dublin heeft als protest tegen de aankomst van het Nederlandse escadrille in Ulster met 13 tegen 11 stemmen besloten een verbod van de aanvoer van fruit en groenten uit Nederland op de centrale markt aan te nemen, op voorwaarde, dat een dergelijke actie volgens de wet mogelijk is.

„DE „STONE OF SCONE".

Londen — Scotland Yard zou binnenkort overgaan tot de arrestatie van de daders van de diefstal van de „Scone stone" uit de abdij van Westminster. De detectives, die zich met de zaak bezig houden en die op het ogenblik een onderzoek verrichten te Glasgow, zouden in het bezit zijn van inlichtingen over de identiteit van de daders en hoe zij de diefstal volbrachten.

De politie zou thans trachten de laatste bewijzen bijeen te krijgen, die zij volgens de Britse wetgeving behoeft om te kunnen overgaan tot de aanhouding van de schuldigen. Er wordt op gewezen, dat er 4 personen in het spel zouden zijn.

Men zal zich herinneren, dat er reeds daags na de diefstal vermoedens rustten op een man en een vrouw, die in een wagen vóór de abdij gezien waren. Scotland Yard zou thans alle redenen hebben te geloven, dat bovengenoemde vrouw in werkelijkheid een vermomde man was, die de speurders op een dwaalspoor wilde brengen.

Telepaat zoekt mee.

Schiphol — Een Nederlandse telepaat gaat op zoek naaar de Stone of Scone, die enige weken geleden — naar men vermoedt door Schotse nationalisten — uit de Westminster Abbey te Londen is ontvreemd. Op deze 160 kg. steen, die zoals bekend, in 1296 naar Engeland werd overgebracht, zijn gedurende 400 jaar de Engelse koningen gekroond. Sinds de mysterieuze ontvreemding van de steen op 26 December jl. heeft Scotland Yard koortsachtig naar de historische stone of scone gezocht, doch tot dusverre zonder succes.

Om geen kans onbenut te laten ,heeft Scotland Yard thans het aanbod aangenomen van de Nederlandse telepaat Peter van der Hurk, beter bekend als „Hurkos", om aan de speurtocht deel te nemen. „Wij zullen u alle medewerking geven als u komt", zeide Scotland Yard en een Engelse krant verklaarde zich bereid de verblijfkosten van de telepaat voor haar rekening te nemen. De heer Van der Hurk is met zijn secretaris, de heer Louis Bouwmeester, een broer van de actrice Lilly Bouwmeester, met de K.L.M. naar Londen vertrokken.

„Twee weken geleden heb ik in België, waar ik thans werk, nog een juwelendiefstal van 2½ millioen francs opgelost", vertelde hij ons voor zijn vertrek. Een jaar geleden zou hij de moord op het 9-jarige Belgische meisje José Jansen in Burgerhout tot klaarheid hebben gebracht.

De foto's van de ontvreemde steen en van de situatie ter plaatse na de diefstal zijn hem naar Antwerpen toegezonden.

„Nadat ik deze heb gezien" — vertelde hij ons — „ben ik er van overtuigd, dat ik de Engelse politie ten minste een waardevolle aanwijzing kan geven".

AGENDA

WEST-END: „Strange cargo" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Bagdad" 19 uur; „Kitty" 21 uur.

ROXY: „Trouble makers" 19 uur; „The treasure of Sierra Madre" 21 uur.

RIFSTADION: Competitiewedstrijd Vitesse 1 — Veendam 1 19.30 uur; Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 21.15 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Juliana,** Julianaplein 6, tel. 2400 en **Botica Americana,** Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen. tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster v.d. Hombergh,** Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Estrellas del Caribe; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 „Zeven eeuwen West-Europese Levenskunst"; 19.30 Pierre Palla; 20.00 Nieuws; 20.05 **De West in Nederland;** 20.20 Het Schip van de Week; 20.58 Sportpraatje; 21.07 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Lotex; 18.15 Kinderopvoeding; 18.30 Krontjong muziek; 18.40 Nieuws;19.01 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 21.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur S. Leeflang, tel. 2998.

Personeel Afdeling: W. Lambij; Bernh laan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: H. C. Engelsm Gr. Kw. 75,

C.S.M.

Rederij: J. W. H. Zimmerman, tel. 248
Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 en 23.00 — 08.00 uur J. H. Allebé, tel. 2
Dok Afdeling: H. Th. Teunisse, tel. 2

Ons feuilleton

13 en één

15.

„Ik meen die vraag bevestigend te mogen beantwoorden", zei Savoy. Savoy pelde zijn eieren niet als Temple, maar heel voorzichtig en met veel zorg. „Geestelijke vingers beginnen de dader reeds aan te wijzen — als ik het zo eens mag uitdrukken. En op het ogenblik — hoewel ik er aan moet toevoegen, dat het nog te vroeg is om iets met zekerheid te kunnen zeggen — wijzen zij in de richting van één man."

„En zou ik mogen vragen —" begon Mr. Domino.

„Ja, het is eigenaardig" zuchtte Savoy. „Heel eigenaardig, maar — Ik zie me genoodzaakt te bekennen, dat op het ogenblik alles in mijn richting wijst. Och, mag ik het zout even hebben, Amos?"

ASTRONOMISCH PRAATJE

„Als het je bedoeling is om grappig te zijn, Savoy", gromde Kapitein Temple, daarmee een drukkende stilte verbrekend, „wil ik je wel zeggen, dat het je alleen maar gelukt is je nek in gevaar te brengen en ons blijk te geven van een verduiveld slechte smaak!"

„Ik dank u voor de opmerking", antwoordde Savoy koel. „Maar toevalligerwijze ligt het vanmorgen allerminst in mijn bedoeling om geestig te zijn. Wanneer ik bovendien neiging mocht gevoelen me te buiten te gaan aan enige geestigheid, dan zou ik de snelle scherende vlucht van de zwaluw verre verkiezen boven de lompe bewegingen van de olifant. U kunt me geloven als ik zeg, dat ik het eerlijk meen. Maar beste Amos, daar stoot je bijna het melkkannetje om. Als je zo goed zoudt willen zijn om het me — Dank je".

Mr. Domino lachte zacht en welluidend. Hij maakte een paar vlugge bewegingen met zijn handen, alsof hij zachtjes wilde applaudisseren. Hij scheen de enige van het hele gezelschap te zijn, die niet in verwondering was gebracht door de zonderlinge verklaring van Paul Savoy.

„Indien het uw bedoeling mocht zijn, Mr Savoy", begon hij vriendelijk, „om u zelf te beschuldigen—"

„Oh, neen, helemaal niet", viel Savoy hem in de rede. „Aan mijn opmerking heb ik de verklaring laten voorafgaan, dat ik, helaas, nog maar aan het eerste begin ben van mijn onderzoek en met nadruk heb ik er op gewezen, dat het nog te vroeg is om iets met zekerheid te kunnen zeggen. Voor geen geld ter wereld zou ik op het ogenblik al iemand beschuldigen. Dat zou niet eerlijk zijn. De weg van onze nasporingen, om eens een Westerse uitdrukking te bezigen, die gelukkig toepasselijk is, als wij even denken aan onze wilde omgeving, is vanaf het eerste begin zo kronkelend geweest als het spoor van een slang. (Ook een toepasselijke uitdrukking, zult u zeggen). En waar het vast staat, dat we overal langs die weg wegwijzers zullen vinden, kan ik nu wel reeds verklaren, dat die wegwijzers schijnbaar in vele verschillende richtingen zullen wijzen. Doch zonder enige aarzeling kan ik verklaren, dat alles op dit ogenblik in mijn richting wijst — als was ik een magneet, die alle aanwijzingen als staal tot zich trok". Op het allerlaatste ogenblik bemerkte hij pas, dat hij bijna een lepeltje suiker op zijn ei gestrooid zou hebben en haastig transporteerde hij de zoete substantie naar zijn kopje thee. „Ik moet er echter onmiddellijk aan toe voegen, dat ik hoop, dat de verdere afwikkeling van de zaak, de aanwijzingen in een andere richting zullen sturen".

„Maar als dat eens niet het geval was?" vroeg Mr. Domino.

„Wanneer alles tegen het eind, net als in het begin, nog in mijn richting zou wijzen? Eerlijk gezegd heb ik nog geen gelegenheid gehad serieus te overdenken, welke stappen ik in dit geval zou nemen. Volgens mij zouden er twee mogelijkheden zijn. De meest voor de hand liggende mogelijkheid is, dat ik me zelf in handen der wet zou stellen, opdat deze duivelse misdaad gestraft zou kunnen worden; het is niet meer dan natuurlijk, dat wij verlangen, dat de aartsmisdadiger gestraft zal worden. Maar daarna denkt men aan het alternatief. Wanneer men tot de ontdekking moet komen dat men door 't noodlot voorbestemd is voor 'n leven van misdaad, zou men dat feiten kunnen accepteren en van zijn leven zoveel mogelijk kunnen maken — met andere woorden, een expert op het gebied van misdaad worden".

„Gisteren heb ik je al tweemaal gezegd, dat je gek bent", barste Laufer-Hirth uit. „Maar dat meende ik niet. Moet ik je die vraag nu in alle ernst stellen? Ben je gek geworden, Paul? Heeft dit drama te veel van je zenuwen gevergd? Waarom zeg je in Godsnaam zulke vreselijke dingen? Ik begrijp dat niet. Als je zelf de moordenaar was, zou je ons dat toch nooit zo kalm vertellen? Als je ook maar dacht, dat je het misschien zou kunnen zijn, zou je de gedachte voor ons zoveel mogelijk verborgen houden".

„Waarom, Amos? Als men het op zich neemt zo'n probleem op te lossen, wordt het een soort spel. Een sport, die men moet beoefenen om de sport zelf. Al mijn gedachten zouden dan geconcentreerd zijn op het oplossen van het probleem. Ik zelf zou in mijn eigen ogen, net als jullie, een onpersoonlijk individu worden. In mijn laboratorium zou alleen plaats zijn voor de zuivere rede en waar zuivere rede de scepter zwaait is geen plaats voor andere sentimentele aandoeningen als liefde, eigenwaarde en dergelijke dingen. De grootste intellectuele voldoening zou ik smaken, als ik de oplossing van het probleem gevonden had, onverschillig, voor wie die waarheid noodlottig zou zijn. Elk waar onderzoeker vindt zijn beloning in het ontdekken van de waarheid. Na de oplossing van het probleem zou ik natuurlijk weer Paul Savoy worden, een mens, een persoonlijkheid, een schepsel met instincten, die hem zouden drijven tot pogingen tot zelfbehoud".

„Ik volg u", zei Mr. Domino en er lag een uitdrukking van grote bewondering in zijn ogen.

Paul Savoy knikte even.

„Het Oosterse brein, sir, is naar mijn mening beter in staat mijn methode te appreciëren dan het Westerse", antwoordde hij.

„Ik stel buitengewoon veel belang in uw methode, Mr. Savoy," antwoordde Mr. Domino beleefd. Er was in de man altijd iets van de majesteit, die zich verwaardigde zich neer te buigen tot zijn onderdanen; maar ook deed zijn optreden altijd denken aan gehard staal, dat schuil ging in een zijden schede.

Paul Savoy's gelaat helderde op onder die blijken van waardering en iets van de dodelijke bleekheid scheen te verdwijnen van zijn wangen.

„Ik kan u op het ogenblik natuurlijk slechts een vage omschrijving geven", zei hij. „Mijn methode is in de grond van de zaak de eenvoud zelve, logisch en onweerlegbaar".

Kapitein Temple, wiens gelaat steeds roder geworden was, kon zich nu niet langer inhouden. Die Savoy maakte hem zenuwachtig!

„Natuurlijk!" barstte hij uit. „Natuurlijk! Wat is natuurlijker, dan dat een man zich terugtrekt op zijn eigen kamer, zich begraaft onder een dikke stapel gordijnen van een toverachtige kleur en gaat liggen nadenken? Wat is natuurlijker dan dat die man tot zichzelf zegt: „Wat zal ik nu van deze geschiedenis maken? Wie zal ik nu als het eerste gaan verdenken? Ha — mij zelf! Ik kom altijd vooraan. Ik zal me zelf verdenken en dat zal ik hen als een bom voor de voeten werpen! „Maar ik zeg u, mijnheer, dat uw handgranaat niet meer is dan een rotte appel. Zijn wij volwassen mensen of kinderen? Moeten wij hier op onze duim zitten zuigen of iets doen?"

Savoy bleef echter onverstoorbaar kalm en hoorde de kapitein onbewogen aan.

„Met betrekking tot uw laatste opmerking — dat wij iets zouden moeten doen — en u bedoelt natuurlijk physick — zou ik u willen verzoeken even door het venster naar buiten te kijken. De storm woedt nog onverminderd voort en de sneeuw ligt een meter hoog. Wij weten hier weg nog steg; het meer is voor een motorboot niet te bevaren onder deze omstandigheden en bovendien hebben wij geen boot. De telefoonverbinding is verstoord.

„In de analen der misdaad", ging Paul Savoy voort en kom voor zover mij bekend is, slec enkele namen van detecti voor, wie het gelukt is van h beroep een kunst te maken. behoeven die namen niet te men, al zijn ze dan ook op vingers af te tellen."

„En waar dan?" riep Kapit Temple spottend uit", zullen een plaats vinden voor de ni we ster, die aan de horizon schenen is? Nu alle vingers bruikt zijn, waar is dan het pl je in de rij van wereldberoem detectives voor Mr. Paul Savoy?

„Oh, de duimen zijn er no zei Savoy dood bedaard. „Als e onhandige duim aan de link hand zoudt u me zeker wil kwalificeren, niet waar? Ma ik verder gaan?"

„Heel graag", antwoordde Domino. „Het is buitengewoon teressant".

„Men zou geneigd zijn zich te vragen", ging Savoy voo „waarom er op het zo vruchtba en gevarieerde terrein van de minele recherche niet meer gr kunstenaars zijn ontdekt. En gens mij is er een tweeledig a woord op die vraag te vinden de eerste plaats: de geest van detective is verkeerdelijk op „st getuigen" en de meeste stille tuigen voeren drie stappen in verkeerde en slechts één enk stap in de goede richting. T tweede: de geest van de detecti ligt altijd open voor verdenki